

מנהל

15.4.1988 חש"ח בניסן

כבישי ישראל,
חור שחור
צביקה פיק,
איפה הוא?

מרים בן פורת,
כלי גלימה

אורח

לדף שני דואר חופשי

האזנה מיוחדת

St Michael
MARKS & SPENCER

הסגנון שלך
ב שביד לצרכן

במוצ'ש
כל העיר
במשכיר

המשביר לצרכן

164-22.4.88

פתיח עונת הרוצה

בגדי-ים לנשים 'גוטקס'

ביקניי חלק ומודפס במקום 29⁹⁰ רק 23⁹⁰
שלם חלק במקום 39⁹⁰ רק 31⁹⁰
שלם מודפס במקום 59⁹⁰ רק 47⁹⁰

הצעה
מיוחדת

מגבות חוף אמריקאיות 75x150 189⁹⁰ רק 15%
טוניקות חוף מודפסות 15%
מטריקו

בגדי ים ומכנסי גלשה 199⁹⁰
הצעה
מיוחדת
לגברים

קניית
הסכס
גופיות נשים 109⁹⁰ רק
SUN KISS
עד אילת חמא

בגדי ים
לילדים ולילדות
אופנת 'פיור'
כל המגוון 15%
הנחה

מבחר צעצועי פלסטיק לים 15%
SOLE
הנחה

תבניות אפיה 20%
KAIZER
נזל כביסה 20%
TIDE 2 ליטר
במחיר חודמנותי
124⁹⁰ רק
שני משחות שיניים
CREST 50 גר'
30%
הנחה

פסטיבל הבשמים
Christian Dior
NINA RICCI
paco rabanne
ALAIN DELON
SNOB
20%
הנחה
30%
הנחה
ULRIC DE VARENS

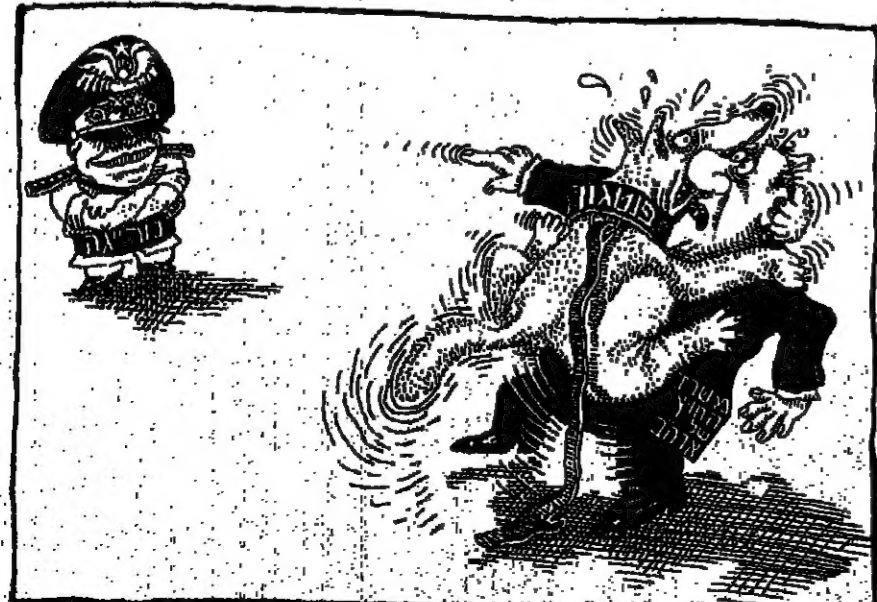
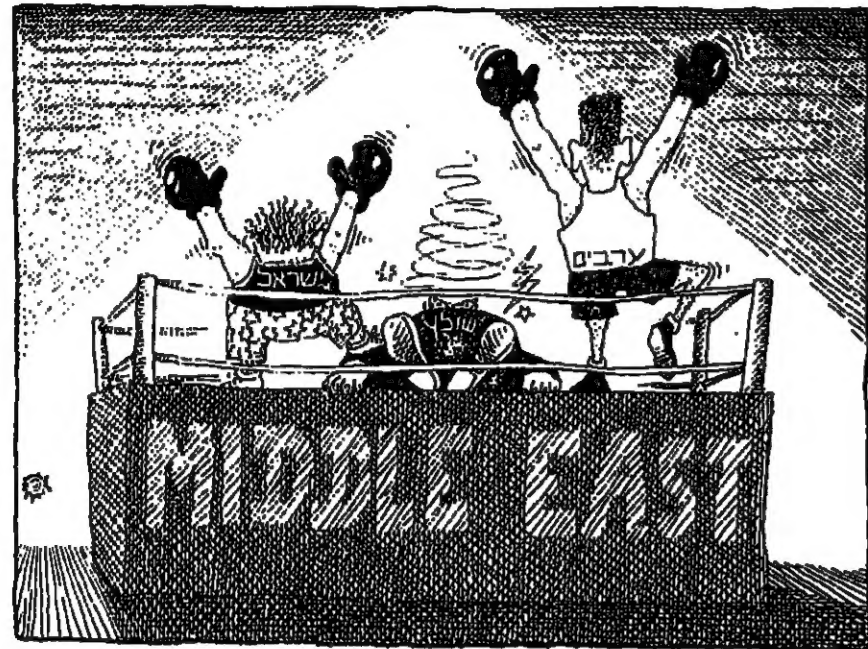
למשפחות

על קניה מעל 100 ש"ח -
חולצת T לנשים - צווארון פולו בשווי 14⁹⁰
רק במוצאי שבת 16.4.88

פתיח עונת הרוצה

סופהוט

סופהוט 5

סופהוט

כ"ח בניסן, תשמ"ח 15.4.1988

© 1988 כל הזכויות שמורות ל"מעריב"
This Magazine is a Supplement to
Maariv International Edition

- 6 כנישי ישראל. חור שחור
אביבה מן
- 12 מות באמצע הדרך
סימה קרמן
- 16 מרים בן פורת פושטת את הגלימה
גבריאל שטרסמן
- 21 שולצלגאנד
יהונתן גמן
- 22 צו גידוש
שרית פוקס
- 30 משחק התענועים של נער הזהב
עידית שמיר
- 32 שטח פרטי, חיים אקרים
נורית ברצקי
- 36 שיפורים
מאיר עזריאל
- 40 צביקה מיז
אבי מרגנשטרן
- 43 לאכול בחוץ
מאיר
- 44 מורה נבוכים בארון הכתבים
יהודית חנוך
- 46 שיל "טופשבוץ", החולה וקרן נפתלי
נלי מירלנד
- 49 פנטזיה
יגאל לב
- 51 מדינה במול שור
רוח אלי
- 52 תרדומה
דליה מנור
- 54 מעריב לילדים

לערך השמות מרים בן פורת,
פייסה מבית המשפט העליון.
במסגרת 16 (אילוסטציה ברי גלור)

עורך: גימל דור-און
עלית עורכת: דניאלה בוקשטיין
עמית עורכת: אורליה רחל
עורך: גימל דור-און
מעצבת: אורליה רחל, שרי אנסקי, נטע גרינשפן
מערכת: אורליה רחל

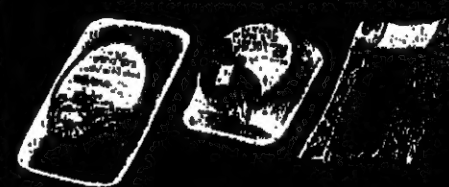
המהירים של

שד. עופות. דגים

נקניקיות, קבבים, המבורגרים, מעושנים ועוד...

עשרות מוצרי איכות, טעימים, מזינים ומררי הכנה, הופכים כל ארוחה לחוויה.

חפשי את סמל האכזה על חבטה. המבטיח לך איכות, טריות וטעם ללא תחרות.

סופהוט

כבישי ישראל לחור שחור

מאת אביבה מין

דרייה מעריב
האזרה הדפוס

מרוסטיין: מסע קומפני מלא מהמורות ובבשוליות

את החוקר הזה ערכו על הכביש בנסים יום של חול, אביב, בורות הרבה חצץ, אם לרי"ק, ערכו אותו במכונית. בנקודת המפגש הימני, בנאלית כמעט, שבין המכונית לבין מה שמכונה מערכת הכבישים הבינעירונית והעירונית. מה קורה למכונית, לנהג ולמערכת העצבים, כשהדרך הזה צריך להגיע מחל אביב לחיפה למשל?

תחקיר קפצני למדי, שכסיומו אפשר שיהיה צורך להחליף את הנלטיט, את הצמיגים ולכוון את מערכת ההגה שיקרב לזוראי נפגעה. כאמור, סתם יום של חול.

בתור התחלה, בשרט את הכביש מספר 1 במפת הרכבים. ירושלים-תל אביב. הכביש נראה חרש. אספלט שחור ונעים מקרם את סנינו במסרים הראשונים. הגלגלים מתליקים בסימפטיה למה שמכונה "הכביש המהיר". לא תולפים כמה עשרות מטרים ומול הרכבים הנאים המפורסם של ירושלים

טולו שניידר, סגן מנהל מע"צ: "הפיגור גדל כל שנה"

טולו שניידר, סגן מנהל מע"צ ומנהל אגף הכבישים: "מאז קשה הצטברות של חנוכה של שנים, כחוצאות מתקציבים מובילים לאחזקת כבישים. מחלקי התקציבים לא מבינים אין לשמור על הכביש".

למי מע"צ יש לט 4000 קילומטר כביש בינעירוני. בממוצע, צריך כל שנה שנים להחליף את שכבת האספלט הראשונה, כלומר לשמור כל שנה 400 קילומטר כביש, רק כדי לעמוד בקצב הצבאי, ללא פיתוח. בשנים האחרונות שומצו 700 קילומטר בשנה, במקום 400. אומר שניידר: "הפיתוח חולך וגדל כל שנה. אני מסיים לא רואה אין את עוד בתיים שלי איראת משנה. אני ממחז שאוכח לראות אין אנתו מניעים לאספ".

"אנתו צריכים לרד היום 600 קילומטר. דחוף, בוור. אולי נגליח השנה להגיע ל-140 ק"מ. זה איתו כולל המחנות שיכולות לצוץ בכל רגע".

אין אותה מסיבי שכביש ירושלים, שנבנה לא מומן (דד) על חוואי חדש, כבר הרוסו.

"זה נכון, הכביש התקלקל באזור שדה התעופה. חקטן למי שנת, הכנסנו רשתות מתכת ושכונ הוועיני שם עדיקים. הסתבר שאדמות החרטית והמחרת".

לא לוקחים את זה בחשבון?

"ידענו, כל חתום לעשות בדיקות... יכול להיות שיהיה צורך להרים את השכבות חלילנות של האדמה. זה לא נעשה מראש, קשה לי להניח למה... קורד".

אנתו תרי הממוחים, הבלעדיים בארץ, אין זה קורה לכמו "אנתו הבלעדיים בארץ ולצניור חרב זה קורה לנו".

בוא נקח למשל את הכביש הישן לחיפה, מה קורה שם "כביש זה קורה דבר אחד. כשנסעים מאמות בית-לד לכפר-סבא, אנתו מסיבות השכבות, רצנו לעשות יותר בכביש, לא שמו שכבת עליונה בבולוה שבעור שנה נדקן את זה. חשבו לקדץ את כל השכבת הראשונה ולשים שכבת חדשה".

צילם: יוסי אלוז

הכביש - וידת הקרב לא רק בין נהג אחד לשני, או בין הנהג ומכוניתו, אלא בראש ובראשונה בגוגים ובטמקים שנים של שחור, שמורפים את העצבים והורסים את הרכב. הנהג בורח ונחמדות, אבל לאיש אין הכוח הנאליים או הזקצב לפכל בנושא מיכול שורש. חלקי, אשרם את המחיר ובעיקר - שחק. תחקיר

קורבו: "עיוות היסטורי"

שן תחבורה, היים קורבו, מודת "גבון, זאת עובדה נכונה שמאז הכבישים בארץ אינו טוב. אבל כל מה שקשור בכבישים בינעירוניים זה מתקציב האחזקה של מע"צ, ששיוך למשרד השיכון. אני יודע שמצבם קשה. האחריות והחזקה שיש לנו זה לנבי תקציב האחזקה של הכבישים העירוניים, בשיתוף עם הרשויות המקומיות. בנושא האחזקה של הכבישים העירוניים אינו מסתמך, זה במסגרת הרשויות המקומיות בלבד".

מדוע האחריות על הכבישים הבינעירוניים באחריות משרד השיכון, כשבכל העולם זה באחריות משרד התחבורה?

"זה חלקה היסטורית, מצב לא תקין. מענות את הקדימויות, מוגע בחיכוך. אין טקס שרימפצאות הנשא במשרד אחד חזונית. הנושא מחזקן לוחות במשרד אחד. אני אגיע לחבר, לקדמא המהירה, לתקציב את הרשויות, למסור את כל מה שקשור לכבישים למשרד התחבורה".

אתה יושב?

צ"ע 60 השלום י"ם
התנועה החדשה
בנושאת בית המזון

[illegible]

בית המזגן

לדחות בן-גוריון בתל אביב: טלאים וגילוחים - שיוט מרעיד בעיר הגדולה

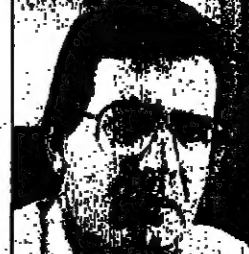
הקצוץ שלד הרמבורד לרובוסינסקי נראה שם
בדיוק כפי שזוהה על ידי חתן שרית
מסמך שהושקע בשלד נקטע, משום שלפי
דבריו של הרמבורד, לרגע לא שמעו לא הופכות
החלקיק הישר השלד שמסבך את הרובד רוב קוק
הפניה לרובד העצמות.

נתיבי־אילון – כביש עם נשמה

הנה שבין כובשי ירושלים אלבי ובכיה תל אביבית, חבורת בני-ישראל, ביניהם רק ששה מתפרסמים וחצוי של כובשים ערוד שלושים, את כל כבו עותח בורד ושתל חצוים בינות מבין כל חבשיים רינועירונים ורגורנים ארץ.

התדרושו של תנ"י אֵילֵינוּ מוֹכֵחַת לִפְנֵינוּ
בְּיָדוֹנוּ לִבְלִי דַּבָּר (אָמֵן), וְהַחֲבִישׁ הַנִּיחָנוּ
הַיָּדִידִי בְּכִלְכֵּל הַעוֹמֵם מִלְּקִישְׁרֵינוּ שֶׁלֹּא
מֵאֲמַסְלֵל לִבְלִי רוּחַ וְלִבְלִי אוֹרֵךְ תַּכְבִּישׁוּ.
הַחֲבִישׁ הוּא לִי סִלְתָּה מֵעֵצ״א אֲלֵי חֲבֵרָה
הַחֲבִישׁ אֵילֵינוּ בְּחִינַת הַחֲבִישׁ שֶׁלֹּא הוּא

רבינו של מגילת ותיבאילון אנו' דן
חולצנו, על חכמינו "ישיב" מזביוני אה
חיסוריו של החלוצים ששללו את חכמינו
הראשונים בשרא"ל, אלה בבוש שמושקע בו הדבר
כש' והוא קטור אילון וישיב' לכל החכמים
שעברו כאן, יש משנים חרדים לאחזקת
ואפשר לתת לכריש ושמח.

הולצמן:
אף אחד לא
"לחזות"

רצה לשלם בעטש והתחנן על הבטיח חתו.
 וכן הממדי הרבה בעבור, וקצת התחננות.
 מהמדתו. וזהו תולדות קצות תא זה על עצמי.
 למרות שבעצמי. ויחזיקו לא מהמקצועים ולא
 וחסכים בא מקצועי. ויחזקו. כל ארצו מתחננות
 כל הכבוע לא מתוך דבור. ויורה לא מתוך כל
 שבעצמי. כל ארצו לא נעשת את זה. וזה
 לא נעשת את זה. וזה בכל זה על הבטיח.

תקציביו שליווה את בעייתיות במיוחד בנדר
המקרה, הביטוי שקוים בו נגד, בנדר
השם: התקציב: אפילו: כן: להו: צורך: תשוע
לפילוס: שום: תלומדים: התאוריה: בנדר
ליווה: דור, וזה: כולל: את: שום: התאוריה: ותיבת
השם: הכולל: תלומד: את: תלומד: תלומד: תלומד:
למורה: תלומד: כולם: כן: תלומד: תלומד:
היה: של: תלומד: תלומד: תלומד: תלומד:
על: תלומד: תלומד: תלומד: תלומד:
"תלומד: תלומד: עבר: ל: תלומד: תלומד:
בנדר: תלומד: תלומד: תלומד: תלומד:
בנדר"

ספר שני

למות באמצע הדרך

כשקברו את מולית, בת 20, פרחי
הבלה שלה עוד היו מונחים על
השידה בבית החולים. ואמא שלה,
רחל גבאי, רבה עם אלוהים, בפעם
הראשונה בחייה. מולית נפטרה
בתום חודשיים של מאבק נואש,
נגלל פגיעה בגזע המוח, כשמשאית
מחצה את המכונית בה נסעה. שלוש
שנים קודם לכן מת אביה, בעלה של
רחל, ליד הגה מכוניתו. האנשים
שמאחורי "מאזן הדמים בכבישים":
הכאב, הזעם והמשברים. "מות
אכזרי, ללא תכלית, ללא מטרה".

מאת סימה קרמן
צילמה: אירית וילברמן

כשקברו את מולית, בת 20, פרחי
על ציפורניה. לאק מליל כלולותיה על
השידה ליד המיטה בבית החולים, שם שכבה
חודשיים, היה מונח וי פרחי כלל.
כמו שילגית היא היתה, אומרת אימה. יפה,
חיוורת, שקטה. עיניה עצומות. לפעמים הינה מנסה
אחון, מביטה אל אינו נקודה בחדר. ובעלה, מסתובב
הנה והנה. לא מוצא מנוח.
כשקברו אותה, חודשיים לאחר שנפגעה בתאונת
דרכים, רבה אימה לראשונה עם אלוהים.
"אני הרי הייתי יראת שמים", היא
אומרת, "אני מבית חרדי". והיא, רחל
גבאי, הלא הקפירה כל כך על כל
המיוזמות. כן, אמילו אחרי שבעלה,
שנפגע גם הוא בתאונת דרכים, רעד
שמונה שנים מול עיניה "ההשללה".
ביקשת, הרי רק אלוהים יכול היה
לעשות איוה נס. ואחרי כל זה, היא
אומרת, "כשגם הילדה שלי חלכה,
כעסתי עליו מאוד. כי איך, איך יכולתי
לתאמן שיש אלוהים בשמים, אחרי
אנן כזה".

לא אשת מלומדת היא, רחל גבאי.
עם אלוהים התמימה כבר מוכן. וגם אם
(המשך בעמוד הבא)

רחל גבאי, על רקע אחד
מציפורניה. היום זה מונח
לכאב, פנים זה היה ניטוי
לכעס

**סטטיסטיקה של מות
בכבישים, 1987**

רצינים: 493. (מתוכם 222 חוללי דגל, 48 ילדים, 46
סבורים מעל גיל 60.)
מנועים קשות: 3770.
מנועים: 22,218. (מתוכם 15,384 נפגעו בתוך ערים.)
מנועי תאונות דרכים בינלאומיות: 11988.
רצינים: 80 (מנועים 56 בחודשים אפריל-יוני 1987).
מנועים: 3924.
חלוצי מנועים ישראל 1987-1988: 7,200.
חלוצי תאונות דרכים 1987-1988: 14,700.

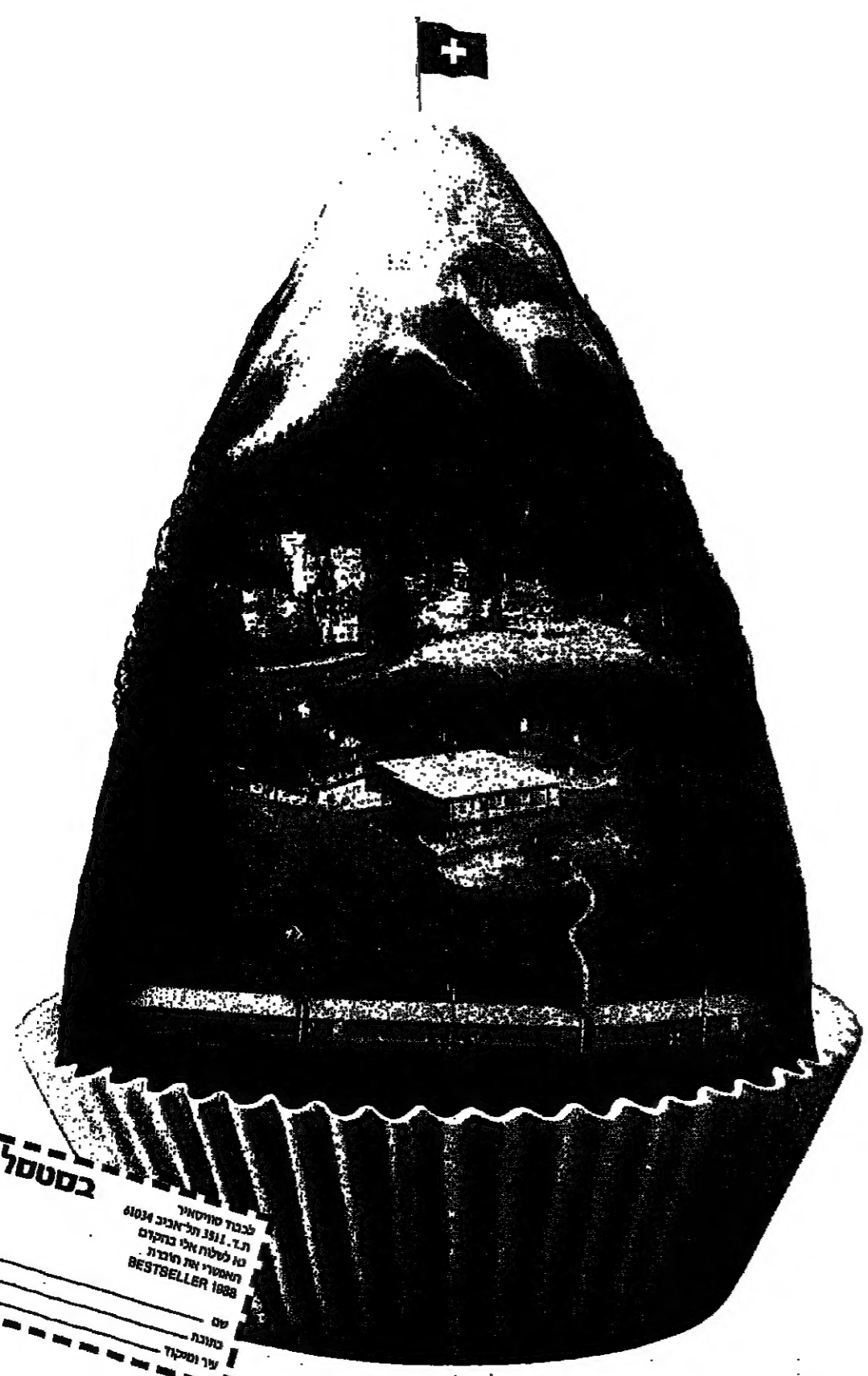
האם ידעתם שהיא נלחמה?
היא הרי נל"כ אהבה את
החיים ואני, אהא שלה,
יושבת לידה וזאה איד
תנשמים אותה, איד
מאכילים אותה, איד
הוכנים אותה, ואני לא
יכולה לעשות דבר.

**"אני ידעתי שהיא נלחמה.
היא הרי נל"כ אהבה את
החיים ואני, אהא שלה,
יושבת לידה וזאה איד
תנשמים אותה, איד
מאכילים אותה, איד
הוכנים אותה, ואני לא
יכולה לעשות דבר."**

החל בבואי "ליל
הקבר של מולדת
מולתי. כל מה
שרציתי, היה
לחפור את הארץ
אחתי. לשכב שם
במקומה"

סוויסאיר מציעה לך חופשת בונבון בשווייצריה.

בסטלר 88
לכבוד סוויסאיר
ת.ד. 1811 תל אביב 4104
הנא לשלוח את הכרטיס
באמצעות חשבון הודעות
BESTSELLER 1988
עם
מכתב
ער ומספר

סוויסאיר מגשימה את חופשת חלומותיך! בוא לחרגע, להתפעל, להתרגש ולחתמק בגופי היונגפראו, על פסגות האלפים, בבתי המלון בציריך, בחמולת הקאזינו ליד ז'נבה. בוא ליחנות ממעינות המרפא וחוות הבריאות, מבתי קיץ בכפר, משייט על אגם לוגאנו ומשפך בתי הכלבו וחנויות היוקרה. התענוג מתחיל ברגע בו תתרווח בכורסה שבמטוס, ומהרגע הזה אתה ממריא לחופשת בונבון. סוויסאיר שמחה להקיס אותך למימוש חלום החופשה שלך. את מבחר חופשות הקיץ בשווייצריה תמצא בחוברת BESTSELLER 1988. בילוי נעים.

הרגיש דבר, ולאחר טיפול ראשוני חזר לעבודתו. כשהור בשרב היתנה וזה חייו, והרגיש רע מאוד יום ועד יום מותו, נזקק בבאי לטיפול תרומתי לחייו. הלב חיים בבאי הפך אדם אחר. את רואה לפניך אדם חזק, אדם מתפקד, אדם שלא ביקר אצל רופא בימי חייו, שפתאום צריך להתמודד עם מחלה כזו. עם חיים אחרים. הוא נלחם במחלה. היה יוצא לעבודת, מנסה יום, יומיים, ושוב מרגיש לחץ בלב, כאבים, תופאים אחר שזה מוגבל. שצריך לשמור עליו כמו על חינוך, שאסור לחת לו לנחב. הוא לא האמין. גם אני לא האמנתי. אבל לימים האלה, לשנים האלה, היא אומרת, היה איה יופי. היתה איה מתיקות.

"היינו המון בידור. כל דבר עשינו בידור. היינו יושבים ושותים קפה, מתכננים את היום, אפילו על קניות בשוק היינו יושבים, מחליטים, ששים רשימות. זה גרו או נקמה שלישית. לחיים אחר היה לעלות ולדבר כל היום. היה צריך לתכנן חשב כל יציאה מובנית. היו מופיע לידים בבית שצריך לשרטט. היתה חדרה וזה מה.

חודש לפני מותו, חלמה על סכא שלה. היא ישבה בחדר, כמו שיושבים 'שבעה', וסבה ויל, הרב יוסף חיים שרים ישב לידה, משה בדיה, רוצה להגיד משה. לחומר. ולא אמר דבר. היא לא מאמינה בחלומות, היא אומרת, אבל בשבעה, בא לבקר אותם רב צעיר שסיפר לה שגם הוא ראה בחלום את סבה, שחוזר אותו שירבו את המוחות. ואולי, אומרת רחל, אולי יש חלומות שבאים לתת איה את, איה אומרת וזה לפני התאונה של בתה, חלמה שהיא יושבת באולם גדול, לבן, על הרצפה ציפור גומי אפור, ועליו עקבת אפר של סיגריות. ממש כמו שהיה בבית וועלים שב שכבה מולית. 'ראיתי מישה ועליה גוף מכוסה בשמיכה חומה, ובולום, לא ידעתי מי מחת לשמיכה'.

כ"ב באוגוסט 1974 יצא חיים בבאי מביתו ובבית לחור בשבע בקרב רחל יסבה מול הטלוויזיה. השולחן היה ערוך לארוחת ערב. כחמש בבוקר

(המשך מהעמוד הקודם)
המאה כלפינו, היא אומרת, ודי זה היה בשעת כעס. והיום לא נותר בה עוד כעס. נותר רק כאב אבל אנ לפני עשר שנים, כשישבה חודשיים ליד מיטת בתה השוחקת בבית חולים, אז היא נלחמה ועוד איד. נבעה כה, ויכחה איתה, ליספה אותה. בכתה, ביקשה, ניצחה אותה. התחננה. אפילו לבשה שימלה חרשה, לשמח אותה. ליד ראשה של מולית היה מונח הדריד יום ולילה. עד היום לא יכולה רחל להציא מראשה את תמונת בתה השוכבת, כמו מסל לבן, גרות השבת למראשותיה, ולידם רי שרודי החלה.

תמונת שמן. קולאז' של מכוניות חדשות, מכוניות צבע אדום שזהותו על חבר. במרכיו, פנים של נערה, קניית עזרמיות, ראשה עטוף תחבושות לבנות. למטה - גוף של אשה, ללא מנים, למטה לידה קטנה, לברשה בבגרי בלה, מחזיקת רי מרחים ביד. שרודק עומדת מול מצבה. למעלה, אשת בתינון, ילד קטן מושך בשמלתו. ובצד, רי תמיד, מרחם נבילים. עשן.

רחל לא למדה ציור אי פעם. תמיד אהבה לצייר, אבל לא היה לה זמן. גישה צעירה, ובדילה המשיה ליריים. שלושה בנים ושתי בנות. חיים ניהל חבית וחבלות קטנה בירושלים, היא גירלה את הילדים, דאגה לבית. רק לאחר מותו של בעלה, התחילה שוב לצייר. וחיים, בלילת הארוכים, היא מרררת בצעדים על ברים לבנים, אדום, דהוב ושוחר. בהתחלה, מרחח אותם כעס. כעשיו, היא אומרת, כבאב.

כלילה גשום, במרואר 1966, יצא חיים בבאי לעבודתו. הוא נהג משאית עמוסה, ותוך כדי נהיגה הרגיש שהמשאית מחליקה. הוא עצר בשולי הרדך וחיכה שאיר חיום. רצה לחיות חיה. משאית שנבעה בנתיב ממול החליקה, וחלמה בדלת שליוה. ידית חרלה מגעה בצידו השמאלי. קרוב ללב. הוא לא

חיים בבאי נפטר בגיל 49 מאוטם שריר הלב. שמונה שנים לאחר שלב נמנע בתאונת דרכים ליד מושב 'אורח' הוא עצר את מכוניתו, הוציא את המסוק התרופות, וראשו צנח על הגג המכונית. בליל שבת הראשון לאחר מותו, היה השולחן גשום. 'כל אחד, אומרת רחל, 'ישוב עם עצמו במינה אחרת. כמו עכברים. מוחזקים. מבוהלים. וכל כמה דקות חיינו חוזרים לשולחן, מתכבלים אחד לשני בעצבים, ושוב בוחזים כל אחד לפניה שלו. לכאוב לבן. לא להבדל אחד על השני'.

הכל התמודד, היא אומרת. 'ייתי שבתה, פראם נשארתי בלי יד. בלי גב. חלק מתוך היה חסר. וכל יום משבר חרש. רחל אפילו לקחת משהו בחנות היינו וחלבים בידור. ולשבת בידור על הפרשה. לשונות קטן ושתאום אני צריכה לשטוף רק כוס אחת. אומרת. 'תורק מררע קטן שחיתת תאונה'. היא אומרת, 'תורק כמה מילים. ואנשים קוראים, אומרים איד, זה גורל. ומשמיים חלאת. אבל אלוהים, הם מסתמכות מאוחר המילים האלה. איה עולם שנתים. חרש. חרש. (המשך בעמוד 18)

הדרכה, הרבה הדרכה
שמואל בוגלר, מוכרי המוצגות הלאומיות למינהן תאונות: 'למועצה יש 80 סניפים ברחבי הארץ. אפילו בארץ ובמגזר הערבי, התנועה נוסעת בחינוך, חסברה, וחדרה וסיוע למשקלם באגרות חתום. למועצה ולרשויות יש 14 משרדי 'הדרכה' ברחבי הארץ, שנועדו לתוך להחליט, נבונה, והכיח נבונה על אפניים. במשרדים יש מכוניות קטנות, והמורה והמורה, והדרכה: מלמדים את הילדים את החוקים שמוצגים לרשותם. ארבע יחידות שנועדו לחנך לבתי ספר, ולחנך את משרשי המשרד למשרשי הדרכה. החוקים הם שיוחדקו אבנה מרגיל חרש, והחוקים הם הילדים (הילד והמורה) חודשים וזהו. הדרכה נחלת גם בבתי ספר, למשרשים, מרגלים, חודשים יחידות במשך ולילית נבונה למשרשים. חודשים יחידות שערך דרשה המוצגות ב-1987. חרש.

מרים בן-פורת פושטת את הגלימה

לפני כיו שנה הגיעה לעליון כשופטת-אשה ראשונה בישראל, חובעת בקיאה ונוקשה שנקבעה לשופטת מעולה. על הכית שהיא עוזבת היא אומרת: "כאן אחת מרגיש שאתה שוחק ליצירה עקרונית, חשובה, נכונה, אשכפית ועם זאת באה לשרת את חיי המציאות". מרים בן-פורת, הגבירה הראשונה של מערכת העשייה בישראל, חגיע בסוף החודש לגיל פרישה.

מאת גבריאל שטרסמן צילומים: בני גלוד

ס מי שמכירים את מרים בן-פורת שנים רבות מתייחסים אליה כיוצאת-דופן מעט יוצאת-דופן בנוף האנושי בישראל. הדבר אינו גורע משמירה מרחק שבמקומות אלה לא שמע אותה אומרת לאנשים כיצד לגנוב כח. אך גם לאלה מקרב חברה שהיא כשכילם "מרים" מכירים משכב הימים קרב עוטי הגלימה, יש כלפיה יחס מיוחד טבעי. לא מגשחי פרקליט שלא יעיד עד כמה בקיאה היא בכל תיק העולה על שולחנה. לא שמעתי עוררין שלא יעיד כי היא שופטת מעולה, במשך שנים יצאו לת מניסין של חובעת נוקשה, לימים, לאחר שנתמנתה לשופטת, ידע כל המופיעים לפניו כי ראוי להם להיות מוכנים היטב. והלא השתקפה לתפקיד הזה ולערכה הזו לאור שהיה פרקליטה ושופטת בבית-המשפט המחוזי "משאית גמסו של כל משפטן היא להגיע לבית המשפט העליון", אמרה, "כי כאן אתה מרגיש שאתה שותף ליצירה עקרונית, חשובה, נכונה מבחינה משפטית ועם זאת באה לשרת את חיי המציאות".

קצת מזור אפוא לחשוב על מערכת השפיטה בישראל בלי מרים בן-פורת. אך אין מה לעשות נגד גורמת העצב בסוף החודש הא הגיע לגיל פרישה - אי-אפשר יהיה להסיר את העובדה - והיא תפנה את תפקידה כמשפנה לנשיא בית-המשפט העליון לכארתור, המרוסס מנחם אלון.

מה תורשתה ליקראת והפרישה אין לה שום תחושת מיתור בנפשה, אם לשפוט לפי קריאות כי היא משיבה על שאלות. השיחה אינה מבוססת וחשופה אינה לכוחה מרי משפט אלא שמלה צבעונית - בקושי נאותה להצלם ליד העצבים המטופחים שבלשכתה ולא באולם - והיא משיבה בנחת ובלא לאבד סבלנות. רענה ברורה וברורה כמו שפע פסקי-דין שכתבה במשך עשרות השנים שבהן ישבה לידן.

במדינת קטנה כמו ישראל, גיל פרישה רחב הוא רב מקובל ואולי גם רצוי. כל אחד מחכה לתורו, המאגר קטן והוא מתור רוצה גם הוא להתקדם. "אילו, למשל, ניתנה לי הבירה להמשיך עוד שנתיים-שלוש, כמדינה מהמקובל, הייתי משיבה בשלילה טובה להתמנות גם לדרגים אחרים. אני פורשת ברוח טובה". אמנם, יש שופטים שעזבו במלוא אונם השכלי והפסי והם יכלו לתרום לשפיטה עוד שנים לא מעטות. היא מצדה על כך "ובל. מאוד חבל. אבל מצד שני אני מבינה שצריך לענות את המערכת, שיש להתחשב בשאיפת האזרחים להתקדם לכל אחד השעה וחזקה ואין איש יודע מה צופן לו העתיד".

את רשימת עור-דורין קיבלה מרים בן-פורת לפני 43 שנים ואת התמורתה עשתה במשרדו של יצחק אלטש, לימים נשיא השני של בית המשפט העליון והקריירה שלה כפרקליטה והלה כסגן פרקליט נפתן אך פרקליט נפתן לא היה... לימים, בהשקטו של

16 סוכבות

היום סוף - שאף הוא פרש לפני שנים אחדות בהגיעו לגיל 70 מתפקידו כמשפנה (או מ"מ קבוע) לנשיא בית-המשפט העליון - הולח להוסיף בערכאות. ב-1958 נתמנתה לשופטת בבית המשפט המחוזי ולפני למעלה מ-11 שנה כבשה כאשה ראשונה את מקומה בבית המשפט העליון.

הז תפקיד המכילה את זמנו של השופט עד תום. למי שאינם שופטים קשה להבין זאת. חפשויה בשנים האחרונות, היא מספרת, נוצלו להיסול פיגורים, השתלמויות והרצאות. הצנתול קונצרטיוס "בצורה מבוקרת". על הקונצרטיוס של הפילוסופית הייתה מגייה במשך שנים, אך מרי פעם נאלצה להיעדר כי לסיים עבודה דחופה כמו קריאת תיקים הקבועים לדין למרות היום. לבסוף יתרה.

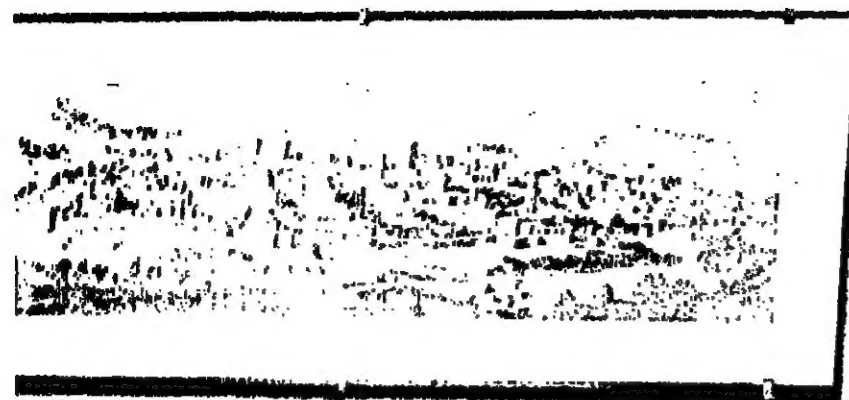
לפני כחמש שנים ביקרה בוישניגטון, "השופטת סגרה אוקר" (השופטת היחידה בבית המשפט האמריקני העליון - ג.ש.) הקרישה לי שיהיה של כשעת מלב אל לב אני וזכרת שהינה לי שאלה קצת מביכה. דיברנו על הספק העבודה שם כחברים כ-150

העליון בשנת מסמך

שופט אברהם חלימט יפדוש בשנת הבאה מבית המשפט העליון בוחנו לנול שבעים. כשנתיים אחריו, בשנת 1991, יפדוש הדין משח בייסוקי. שושות תחניה תפדוש כשנה מאוחר יותר. לשופט מנחם אלון יהיו חמש שנים שבמהלכן יחזיק בתואר משנה לנשיא בית המשפט העליון, עד שיופדוש גם הוא (אם יתאמתו חידועות ויעקב מלך ייבחר לבית המשפט העליון עם פרישתה של חגית בן-פורת, יפדוש אף הוא בשנת 1993). שנתיים מאוחר יותר יפדוש והוא מאיר שמור והשופט דב לוין מן חכש, בשנת 1995, שנתיים לפני גבריאל בר, שיכבו בשופט עד 1997.

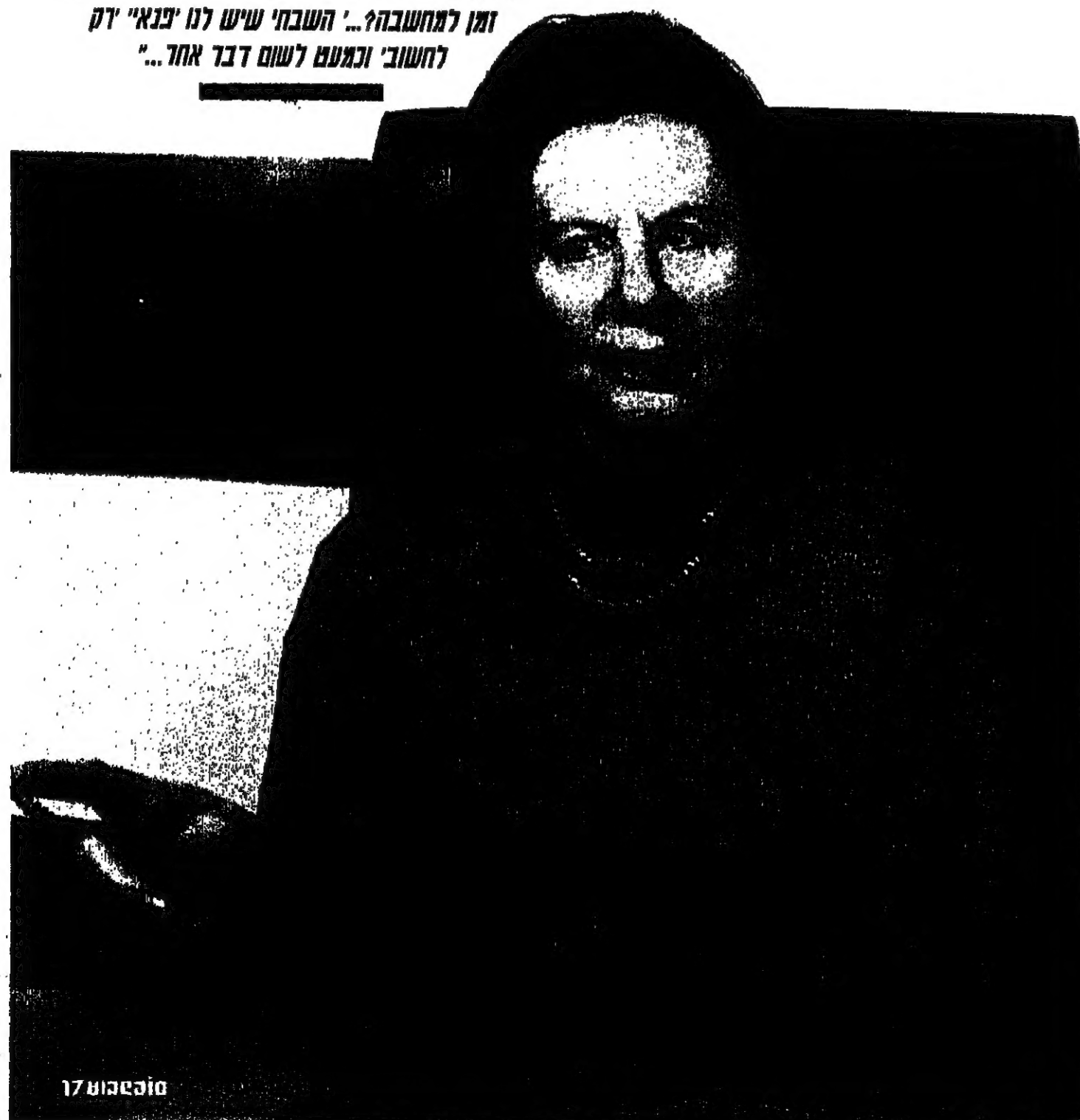
שלושה שופטים מן הדרגה חקיים עתידים להתמדי בהתנתם גם במאה העשרים ואחת: השופט אליעזר גולדברג, עד 2001, השופט שלמה לוין, שימלאו לו שבעים רק בשנת 2003, ומי שיהיה או תנשיא המופשור אחרון ברק, הצעיר בהבורה, שימלאו לו שבעים רק בשנת 2006.

אלא שתאור זה מתייחס להרכב בית המשפט במוט שהוא כיום, וחיי בינתיים יתמלאו בו תפקודות המתמנים ואין את ידעיהם בני כמת יהיו השופטים החדשים. לעוסקים בוחנושים אין איפוא שום אפשרות לדעת כיצד מי יהיה נשיא בית המשפט העליון אחרי השופט ברק, ובאמת עוד חוזר ונשנה.

מרים בן-פורת:

"בעת שיחה עם השופטת היחידה בבית המשפט האמריקני העליון, התברר לי ששם כותבים השופטים כ-150 חוזר-דעת לשנה. סיפרתי שכאן זה מתכתם באלפים. היא לא האמינה ושאלה: 'כלום נותר לכם זמן לחשוב?...' השבתי שיש לנו 'פנאי' רק לחשוב וכמעט לשום דבר אחר..."

סוכבות 17

החלטתו כזאת. אני רואה בזה לא עניין טכני אלא עניין חשוב הנוגע לציפור נפש של המדינה.

התניין לחק יסוד הכנסת - "שנתן זה לדעת, מראה שגם המחקר השחונב שיש להצביע בכול אפילו לעקרון הדמוקרטיה ברוך כמו שיש להצביע בכול גם לחופש הביטוי. כלום רצוי להרשות דברי הסתה שלחוריסן וכן ניצול לדעת של חופש הדיבור, כגון לנעצות או הסתה נגד קיום המדינה ואכן, באותו תיקון תחיקתי אסרה הכנסת השתתפות רשימה בבחירות אם היא מסיתה לנעצות או חותרת תחת קיום המדינה. חופש הביטוי הוא עקרון חשוב שיש לשמור עליו מכל משמר כאחת מוכיחות היסוד של האדם באשר הוא, אבל יור עם זאת אני גם מכירה שהסרת פרעוץ בזמן השלטון הנאצי היא שהשורה את הקרקע לדורענת השואה ולמשפחות. אכן, דמוקרטיה נבנת לא בהקפדה לזכרים ערכים לאון השופט אלא דווקא בכיבוד זכותו של הכולל להשמיע דעות הצורמות את האון, אבל צריך למצוא את האופן הנכון בין האבלה בלתי מוצדקת של חופש הדיבור, מנגה יש להמקד, לבין האבלה מוצדקת שכמה כהננה עצמית של החברה. אם איננו לגיטימי אחר גורל על עקרון חופש הדיבור, דיו של האופן על העליונה. בית המשפט פסק לא אחת כי המבחן המנחה בהחלטת עקרוניסוד זה או אחר הוא אם נשקפת מהמעשה הנדון סכנה קרובה או מוחשית, כגון לבסחון המדינה.

מבחינה השופטת: כאשר תופעה מהווה איום על קיום המדינה - יש לעקרה משורש באיבה. אסור להיות קצרי-ראות, כי בנפשו הדבר, במסגרת התשובה הנטולת יש באחרונה סיפורים נוגעים ללב. שנים מהם נגעו לבעיות אימון, באחר, היא מסתרת על חיק כאילו עורנו מונח לפניה, אך אחר חש כי גם היא, השופטת המרוחקת כלשהו, אינה רק פוסקת להכות עטה לגימה. היא גם אשה, גם אם אדם.

כמו במשפט שלמה רבו גם כאן שנים ושני זוגות על לידה אחת. היה זה משפט קשה שרבו אין לו עם החוק הישן או עם אמנתה כלשהי, אלא הוא מצוי כל-כולו בעולם הישן. קביעה מי משני הזוגות יגדל אותה לידה, מידושה להרוץ גורלה, אחריה כבדה לכל הרעוה, כל חוות הרעוה של המסיכולוגים היו בעד מסירת הילדה לזוג א', אך בלבי כרסם הספק נוסטרי לחשוב שטובתה מתיישבת יותר עם מסירתה לזוג ב'. אולם כלום אעמיד את תחישתי הכלתי-מקצועית מעל למסקנתם של ארבעה פסיכולוגים, ללא חוות דעת לסדרו היחיה ו ימרה לומר: אני אחלוף על כולם. אולי אני הסועת חששתי אימון שלא יהא מנסה מלחונם על פסק דין שאיני שלמה עמו. הישועה באה ממקור בלתי צפוי. לישראל הנצי לביקור פסיכולוג בעל שם עולמי (ד"ר סולניס) כתוצאה מליבון הענייה אתו שינו המומחים (פרט לאחד) את דעתם ותמכו במסירת הילדה לזוג ב'. זו דוגמה למשפט שאין לו שום קשר לאות המטה של הדלי.

מקרה השני נסב על לידה שעברה משבר נפשי קשה כתוצאה מההיריון של נוריה בארליך כאשר היה בגיל שלוש בערך. האם הגיעה לישראל, וכאן התחבה בשנית. לימים הגיע גם האב לישראל ואכשר גורל על כל המשבר ששקד את כמו החליט (הור המרת הבטחתו לאם) לחרש את הקשר עמה. האם ובעלה השני עמדו לרדת מהארץ ולטות את הילדה אצלם. לאחר דיון שלא אכנס למפורט - על יסוד חתירות של פסיכולוג שחזר וברך את כל הנפשות המעולות - נחזר צו ונשכחו לידן בבית המשפט המחוזי. שהילדה תשחה בבית אביה הטבעי. לימים קיבלתי מחילדה כרטיס ברכה לשנה טובה בכתב-יד ילדותי. עם עיטורים. נאמר כי שיש לה אח ושמו אריה ואותו ששמה טויה וגם "טויה" אהנו קוראים לה "טויה". אהר שחורגות.

18 סוף-ספט

כמו רוב השופטים, גם השופטת בפרשת נותרה לעתים במיעוט. היא מסכימה תופעה זו בדרך מיוחדת במינה בכלות הכל, מה יותר פשוט מאשר לצרף את רעתו לדעת הרוב, לחתום "אני מסכים" או "אני מסכימה" ולעבור לתקן הבא. היא מקריבה את רעת מתפקידי לחתום על דברים בהם אני מאמינה. פעם קרה, שקיבלתי חוות דעת ביני שטרות משופט בקיא בחתום זה. נאמר בה כי התנבע התגונן בחוסר תמורה, אך לא היים את נסל הראיה הרובץ עליו ולכן דיון ערעור להחיות. השופט הנסיך הסכים. נתיני גם אני לרשום "אני מסכימה", לחתום ולעבור לתקן הבא אחריו. זה נראה כל כך משכנע שחבל היה להשקיע מאמץ.

"אלום חוך עיון בחיק שיניתי רעתי, ובכל שהריתי לקרוא התחזקת בי הרעה שטענת חוסר-התמורה הוכחה, ועל כן דיון הערער להתקבל. השאלה הייתה משפטית וחשובה למדי. חברי לא השתכנעו ושאר איננים ברעתי, אך שבתי עידוד מסוים משופטת שהגיעה לאוני כי בעולם האקדמי יש תמיכה ברעתי. קיומן של השקפות שונות הוא אדרי הכל רב טכני. צפוי. לעתים תחרו במיעוט של אחת מתוך דרכי של המישה שופטים. זה קרה גם

לאתרים, שהיו איש-איש רבן, ובכזר, בפירוש או במסקנה המצבילים עליה. כעניין אחר בו נותרה במיעוט של אחת מול ארבעה, גרסה שיש לבטל החלטה של ועדת הכנסת ששללה זכויות ליגמלה מידועה-בציבור של שופט שהלך לשלמה. "מברתי, שהוכחה בין ידיעה בציבור של חבר כנסת, למשל המצוי לפי ההחלטה באותה קבוצת אישי-ציבור - ג.ש. לבין, למשל, ידיעה בציבור של היועץ המשפטי לממשלה או פקיד בכיר אחר מבין עובדי המדינה, לוקה באי-סבירות קיצונית ומפר את עקרון השוויון, מנג המצריק התערבות של הנציץ. אילו היו קבועים שאדם אשר לו ידיעה בציבור אינו יכול הוא עצמו לבחור כנסת או איש ציבור אחר מאותה קבוצה - ניהא ו רדישה שוללי לריק עם עצמו. אולם כאשר אדם כזה רשאי לבחור כשומט אין זה סביר בעיני כי לאורי לבחור לבית עולמו. היעש בכלל השאז מי שהיתה הידיעה בציבור כאשומה. חבוי סביר אחרת. לדעתם והדראה של ועדת הכנסת, על היתה ראיתי לביקורת, אינה מוגעת בכלל השוויון, שכן אין לומר שעובדי מדינה מהו איש ציבור מה שונים המה, וכי אין גם לומר שההרעה היא בלתי סבירה בגודלה המצוייה התערבות של נציץ.

מקרה אחר בו נותרה ברעו מיעוט, גוע לשלושה חברי קיבוץ שנהרגו. השאלה שרדשה החלטה הייתה באיו מידה היו אלמנטותיים תלויים בהם לפרנסתן.

יחוצה לישראל חוקה, ובקרב לא רק בעניינים כמו דרכי הקמתה של רשויות השלטון והחיסים ביניהן אלא גם בנושא זכויות האזרח.

"אשימות האון מובילה במקרים רבים לאיפילו לשונות חיים, או לבז שאין לו הצדקה".

מרים בן-מור בלשכת חיים קאופר שהעניק לה תעודת הוקרה מטעם נשות בני-בית

הייתי רוצה שנדחה יותר חכמים יותר צודקים

במני עצמו, חוך התחשבות במיעוט העדון שנקט סביב נושא נויש זה... יש להעדיף את דרך המשרה המלאה למדינת 40. כ"אדם היושב בתוך עמו", שם שאומרים השופטים, כיצד היא רואה את החלטה

ישוב זו המדינה שלי. בין חיות שלי. אני שוכן שחשוב שבת עולה על מניעותי. תבעיות או שעות, חכמות מרובות ודורשות ויום כל הולח. אחת מהליכים מדי. יש לומר את נבואה של "מחיריך ומחיריך ממך יצאו". מצד שני, עולם להשאר דמוקרטיה ליברלית גם בתנאים קשים מאד. הייתי רוצה שבכמה תחומים ניהיה גם חכמים וגם יותר צודקים, שניהם מדינה יותר עולה. קשה שכתב לכן למי שהרעה אלה את (האמר באיון).

אפילו דמוקרטיה של המדינה חזו מחייב נפוצה של חרות הביטוי גם נוכח מצב החירות העולמי. הדעה הממשלתית לבעתונה הלאומי, כפי ידועים בימים האחרונים האירועים המאיימים על חלף את חקן לעבר הבעתון על חשבון חירות הדיבור. מצאתי חזיון נחמן בין שני אלה, כל ימים שיש עומת ביניהם, הוא משימת נדידת (נרבות בביתנו כילאומי שנועד כיושלים לזר האדם 1987).

התקדו של ביו-משפט אינו רק לבטא את חקיקה, אלא גם לעצבן להביא לתמורה מבחינתו של הקיבוץ. למי רעתי האשה והאיש הם שוויוניות בקיבוץ. אותו כלל חסם גם בה וגם בו. היא כמו החבר נוחנת לפי יכולתה ומקבלת לפי צרכיה. האחר נאו האחר) הוא נכס ואחר הוא נסל ולעתים אדם שהיה נכס נוסף, חלילה, לנסל ולמסר שנים.

לדעת השופטת בפרשת לא היו האלמנטים נכונים לפיצויים כל עוד הן היו בקיבוץ, אלא רק לפיצויים על הגבלת חופש הברירה. עקב מותו של הבעל, לעזוב את הקיבוץ ולבנות חיייהן בעיר. ברת בולך מחשבה זה מצאה את עצמה במיעוט "חברי

החוקה לישראל חוקה, ובקרב לא רק בעניינים כמו דרכי הקמתה של רשויות השלטון והחיסים ביניהן אלא גם בנושא זכויות האזרח".

הנכבדים סביר אחרת וטעמיהם עמהם. כריעבר התנהגותי בכך שהתנועה הקיבוצית, שמירסמה בבטאונה את המצית חרות הרעת כל של השופטים, העדיה שמכוננת החסימה השוויונית של חיי הקיבוץ הצורך עמי. הם גם קידמו בברכה את הצעתי שהתחזק יתן את רעתו על הנושא".

האין מסקנין של מיעוט מתמסל לאמיתו של דברי האם אין הוא אלא תרגיל אינטלקטואלי לא, מכורה השופטת. "ראשית, דעת מיעוט יכולה ברבות הימים להוותך להלכה מסקנה. שנית, לפעמים מתעבד המחקר ומתקן את החוק בעקבות מסקנין של מיעוט. זה קרה גם לי בשלוש הורמוניות".

היית מנסוגלת להצביע על פסק דין שלדעתך הוא החשוב ביותר שכתבת?

קשה להשיב על כך תשובה חד-משמעית, שורי "לכל אדם התיק שלו הוא הכי חשוב. השאלה אינה חייבת לעמוד בדומה של עולם או לכות בה ציבורי כדי להיות עקרונית או חשובה. טול את חתום דיני השטרות, הנויקין, החברות או החווים. זהו עולם ומלואו הדוק מהתעניינותו של הציבור הרחב".

היא נכררת במשפט בו נזונה בעיה בדיני חווים, ומספרת: "אני חשתי שזה פסק דין רגיל. חיפשתי פירוש שיוכל לתנועה צודקת, אך חוך אחרת עצמתי לא להיצמד לפירוש הגזון רק על פי מירוחיו של המקרה המסויים. נזוהנים לומר כי 'מקרים קשים הם מקור להלכות גורעות'. הנעתי לפתרון המיוחד ולשפתתי התקבל פסק הדין בעולם האקדמי בעין טובה ואפילו בחיזו.

כור לי מקרה בו נדון נושא רגיש מכחינה אנושית. גם המעט נותרתי לא להשען על פירושים 'חלופיים' על המקרה המסויים. היה זה העסויים לא להיות טובים לגופם. היה זה מעשה באשה שלאחר מות אישה נדע לה להחזקתה, לפחות כך טענה, שיש לו שתי בנות מחוץ לנישואין. בנות אלה רדשו את חלקן כירושה בדידת המגורים ונכונות לשלשלתדכעי מתוך המצויה שהיתה שייכת לאביהם המנוח. לפי חק הירושה - האיל והיורה לא ניתנה להחלוקה בעין - הן יכלו בקבל לרווחק את רגלי האלמנה על-ידי רכשה החלקים הנותרים. עוררנו מיומנותה את השאלה המשפטית - תוך מון וכות טיעון לבעלי הדין - שמא אפשר להחליף במקרה זה סעיף מחוק המקרקעין, לפיו אם כדוהוג רוצה למכור את חלקו את ארץ לתת את ומת הסיכוי הראשונה לבן-הגוהג האחר. לשון אחרת, האם אין העובדן ניצב בעניין זה והתפטר גם לעניין סעיף זה? אם התשובה היא כן, זכויות האל מנה לרוש את חלק הארץ בדידת מחזיק ששינוי אחר (כולל הבנות) יהא מוכן לרכוש. ואמנם, ברוב ידיעת והשופטת שישנה נחנייה הצטרפה למרים בן-מור, בניגוד לדעתו של השופט דב ליין, נקבעה הלכה ברורה.

ומה עכשיו? לתת יימצא לה פנאי למה שפסחה, אשה, ארם, משהו? לו כל יסוד "אין לי ערין חובותי מנוכשת. אך הצעתי ישנן ואני שוקלת את דרכי. יש לי הדינים שתעסוקה לא וחוסר לי. ראשית דבר, ברעתי לערוב את החברות "המטות חיובים", בעריכת פרופסור טרסקי, שהציא המבחן למחקר השואתי של האוניברסיטה העברית, ואולי אף להרחיבה לספר. חוצע לה להרעות באוניברסיטה. חרף התשלום הועם גם בצעה זו נשקלה, שכן היא אהבת "את המינסש עם חורר הצעיר המרענ ומשרה את המושבה. זאת היא אומרת על סמך ניסיון העבר, כאשר הירצתה והעבריה מסיוונים בתחומים שונים במשך ארבע-עשרה שנה. היא גם אינה מוציאה מכלל אפשרות שתמלא מדי פעם תפקיד של מורה, שהוא תפקיד "מעין שיעור". הצעתי אחרת מאנה לפרס.

המאיון שומע בקולת של מרים בן-מור. צליל נוסטלגיה לתפקיד שעריו לא עובה אותו, באמרה "העובדה כן רבה מאוד. תמיד צריך להחליט מה להעריך על מה לבחור או איכותו בעניין איכות יש להחליט בין הנימוקים הבסיסיים והתוצאה, שאני צריכה להחליט שלמה עמה. לאא סייג, לבין הגשה סדירה. עקב כזה אגדלי, וללא קלל מילותי". והיא מנסה באידימות לחמונה צריכה לזויות גם ממנה. לשמחה המלודית קמו "שלימה ואפילו מטיסה ערד לחמונה".

סוף-ספט 19

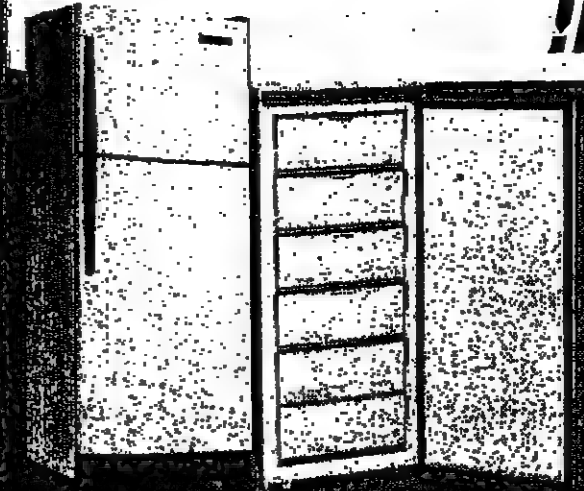
בחושה
אפריל בלבד

סיסקו השנה באמקור

מקרר ומקפיא אמקור LX
ב-12 תשלומים חודשיים שווים

לא צמודים

ובריבית הנמוכה ביותר במשק
1.95% לחודש!

אפשרות גם
ל-24 תשלומים
לא צמודים
ברביבית נמוכה*

**אספקה
מהירה**

יהונתן גפן

שולל צלאנד

יהונתן גפן, כותב הסדרה "שולל צלאנד", מתאר את חוויתו כמנהל משרד ממשלתי. הוא מתחיל את הסדרה בתיאור המבנה המרשימ של המשרד, אך מציין כי המבנה הוא רק חלק מהתמונה. הוא מתאר את חיי המשרד, את הקשרים בין המנהלים, ואת האתגרים המוסריים שהם נאלצים להתמודד איתם.

עמוס קינן בסופה

ביום סגריר, בנמל, ואולי במקום אחר ביום אחד, הכותב מתאר את חוויתו כמנהל משרד ממשלתי. הוא מתחיל את הסדרה בתיאור המבנה המרשימ של המשרד, אך מציין כי המבנה הוא רק חלק מהתמונה. הוא מתאר את חיי המשרד, את הקשרים בין המנהלים, ואת האתגרים המוסריים שהם נאלצים להתמודד איתם.

הוא מתאר את חיי המשרד, את הקשרים בין המנהלים, ואת האתגרים המוסריים שהם נאלצים להתמודד איתם. הוא מתחיל את הסדרה בתיאור המבנה המרשימ של המשרד, אך מציין כי המבנה הוא רק חלק מהתמונה.

הוא מתאר את חיי המשרד, את הקשרים בין המנהלים, ואת האתגרים המוסריים שהם נאלצים להתמודד איתם. הוא מתחיל את הסדרה בתיאור המבנה המרשימ של המשרד, אך מציין כי המבנה הוא רק חלק מהתמונה.

מלך ישראל

צו גירוש

הם אנשים במיקצב אחד. התפתחותם נבדלת, מינהגיהם שונים. אחד מכל מאה אנשים הבאים לעולם הוא מפגר בשכלו. כמה מהם, שמצאו מקלט בראשיהעין, מוגדרים כגבוליים, עושים לפריסתם ומסוגלים למשאומתן עם סביבתם. רוד רוקח, מפקח בדימוס בשירות לילד המפגר, הקים להם הוסטל, ביתם היחיד. עתה הוצא נגדו "צו הפסקה מינהל" שפירושו המעשי גירוש המפגרים לרחוב. ראשיהעין אינה קרת לב יותר מכל ישוב אחר, אבל אם לצטט תושבת וחתיקה: "אני לא מסכימה מסכנים ליד הראש שלי. מסכנים ומסכנים. גם אני מסכנה."

מאת שרית פוקס צילומים: ראובן קסטרו

א קוד הלך, אם כן מה דובר שהגיא את ראשיהעין להטאחד בסערה כדי לגרש מרחיקה את 80 המפגרים החוסים (י) במעון שכרוב מלאכת שלמה 113 אני מכנה אותם בשם מפגרים כדי לומר את האמת המפגי תחושה כי עשבים שוטים נטעו אל תוך ראשיהעין מבחוץ. אבל האמת היא שעל אותם אנשים החוסים במעון ניתן לומר כי אלה הם אנשים שהתפתחותם נבדלת, מנהגיהם שונים, וכך גם רוכי הביטוי שלהם, קצב הביצועים, מהירות המחשבה, אדם במיקצב אחר. אחד מכל מאה אנשים הבאים לעולם הוא מפגר בשכלו. כאשר מבקשים אישי ציבור מסיימים בראשיהעין לעקור את המפגרים, נרמה - כפי שמוכיחים דבריהם - שהם מבקשים לעקור עשבים שוטים החקוקים בנפשם רגש נחירות, תחושת קיפוח, וכוון חריגה ונידחותם בראשית ימי המדינה. בהכנסתם במפגרים מרמים אותם אנשי ציבור מסיימים בראשיהעין כי בעצמם ובפנייהם הם מתגוננים. בסיום אגודל את תולדות התדירות טבעת הענק סביב המפגרים שמצאו להם מקלט בראשיהעין - עשרים מהם חוסים במעון משותף ועוד עשרה מתגוררים בשני חדרים הסמוכים לחדרי מגורים רגילים - אציין עוד כי מפגרים אלה בהם אנו רגים מוגדרים כגבוליים. הם עושים לפריסתם ומסוגלים למשאומתן עם סביבתם. הם צרכני כירור וגוף. רוד רוקח, מפקח בדימוס בשירות לילד המפגר, האיש שהוציא צו מנייה לארבעת מוסדות המפגרים, הוא שקיים את ההוסטל.

אנשי ראשיהעין אינם רעים יותר וגם אינם טובים יותר מיתר אנשי עמנו וממנו. מאז חקם המעון הראשון ב-1973 בצחלה ואחריו בירושלים, צבו, בארבע ועוד, לא היה במקום יישוב שלא תחזקם נגד הבחירה בו כמקלט למפגרים. אין ספק שגם בראשיהעין גרים אנשים רגילים למכאוב הוולח, שרוחב דעתם היה מוביל אותם לעודר את שיפוח המפגרים המתארחים בקהילה. אלא שקילט של האחרים גבר. מה גרם לשיקלה ללכך שרירותית ולהקים ועד פעולה להגן את גם המגר בהחלטה נפש של ערב לידה מחדש.

היה זה ביום ה-11 במרץ 1988 עת השמיני המקומן "אלה" - "אגודה למען תושבים" - את תועקה הבאה. יצר חשקוהו פגירת התרפסות למפגרים מודע להביא את כולם ובכמותו ליישוב קטן שממילא סוגל מתרמקת שלילית בחיץ מי רצה לגור בשכונה למסד. שהחיותם שלו מפגרים שהגיעו אלינו מכל קצוות הארץ? מי יעצור את הכיבוש צער אחר צער של בעל התרפסות שמצא כאן קרקע מוריה מי תורמלי שירצה לגור בראשיהעין שכולה תוסלים למפגרים?

אלה" הוא העתון האוטונומי למעצת, ובעצם ראש המועצה, מר יואל יוסף. יחסי של ראובן יחודה, עודד העתון. עם ראש המועצה, אינם יחסי חיבה.

(1) שנות תחומים וקורבנות המוכרים כבתבת חת שנות צדיות, חששות לאחזקות שמורים במערכת.

יוסי (שם בדוי), אחד החוסים במעון "מה יחיה, לאן אלקו אין לי אמא, אין לי אבא... אני אוהב חוסטל. איך אוהבים בית - זה אותו דבר". (בצילום המרכזי). בעמוד הימני: שניים מהחוסים ליד החוסטל.

אזור המגורים המבוקש ביותר בישראל

גבעתיים. תל-גנים ג'.

מה אומרים הנתונים על הביקוש לדירות בגוש דן?

מספר הדירות "שע" מיום 23.3.88
שנתיים בגוש דן ביקוש לדירות
שנתיים - 34.34%
ג' - 29.5%
ג' - 27.5%
ג' - 27.2%
ג' - 22%
ג' - 20.7%

מה אומר ראש עיריית גבעתיים על האזור בו נבנית תל-גנים ג': שאין מקבילים במקומות אחרים?

ראש עיריית גבעתיים, מר יצחק ירון,
תאר באותו גיליון של "שער" את השטח
כמקום "שיחיה בעתיד המרכז התרבותי"
של גבעתיים, ויכלול חילל תרבות קטן, אולם
קולנוע, גלריה וכו'.
על קרקע זו, מוסיף העיתון, אמור
להבנות מרכז ספרותי וקאנטרי קלאב
שיוקם ע"י יזמים מסחריים פרטיים.

מה מקבלים רוכשי הדירות בתל-גנים ג' שאין מקבילים במקומות אחרים?

דירות 5 חדרים ממזרחות, 157 מ"ר.
ריצוף שיש איטלקי טבעי בסלון,
בפינת האוכל, במטבח ובפרחדי.
ריצוף וחיתוף קירות בשיש טבעי
איטלקי (קדרות) בכל חדרי השחתיים
והאמבטיה.
7 מ"ר של מטבח יבוא מאיטליה
ומשטחי עבודה עשויים גרניט.
חבנון מודרני, מרחב מתוח
3-4 חזיתות לכל דירה.
קירות ריצוניים כפולים ומצומים
אבן שיש - לבידוד וזימ.
2 דירות בקומה.
הכנת למערכת מיזוג אוויר מפוצל
ונקודות גז לחימום בית.

- מערכת טלפון במעל סגור (חיבור לאינטרקום).
- לובי מפואר מרוצף שיש איטלקי.
- צלחת לחיון לקליטת שידורים מאירופה - חיבור לכל דירה.
- הכנת לבית ומדידת כלים בכל דירה.
- מקלחונים מאלומיניום מזוגג.
- סוללות בדים מודרניות.
- דלת מלכה בכניסה לכל דירה.
- דלתות פנימיות בציפוי פורניר קשיח.
- מערכת טלפון לחומם חמים.
- גימור כמו שדק קרת יודעת לעשות.

הבונים של תל-גנים.

תל-אביב, אבן גבירול 30
פאר, לודון מיניסטרו, בנישה ג', קומה ב'
טל: 03-257455, 03-257456, 03-257457, 03-257458, 03-257459

מסביבות שוק עד \$70,000 עד 15 שנים.
עובות בנקאית צמודה להבטחת השקעתך.

בוא נדבר תכל'ס

לא במקרה בחרנו במילה תכל'ס כסימלת הבנק. אנו מאמינים כי מילה זו מבטאת לא רק את חגיגת שלטון הבנקאות אלא גם את שלטון המידע ובכל דבר לדבר איתנו, תכל'ס, על ענייני הכספים המעסיקים אותך. אנו מבטיחים להיות תמיד תכל'ס.

פילוסופיית אנוש בנק לא בירוקרטי. בנק שמדבר איתך תכל'ס וסוגר איתך חשבון בנק ובמקום. אין בבנק המורחית פרוצדורות מסובכות או ערמי בניינים המסתירים לך את המציאות. למעלה חשנו שכל יש סמכויות נרחבות ביותר עליו, כמו גם למבטיל הבנק, תמיד פתוח בפניך.

פעילות בנק המורחית בעבר ובתווך אותה מעלה כי, לאורך זמן, בנק המורחית, תכל'ס, מרוויח יותר. וזו תרי חסימת הטובות ביותר לחשבון הבנק. אם אתה לקוח חדש, תגלה במהרה עובדה לא פחות חשובה: בנק המורחית בנק גדול, אבל לא גדול מדי.

אם אתה לקוח ותיק של בנק המורחית בדאי התרגלת, כבר מוסר, כי בנק המורחית מדברים תכל'ס. חרי מנ יותר מעניין בבנק מאשר, תכל'ס, כמה כסף אתה מרוויח, כמה אשראי אתה מקבל ובאיזה תנאים; אילו תכניות חסכון עומדות לרשותך; מתי תחשקנה השקעות ביותר ... אם אתה עוקב אחר

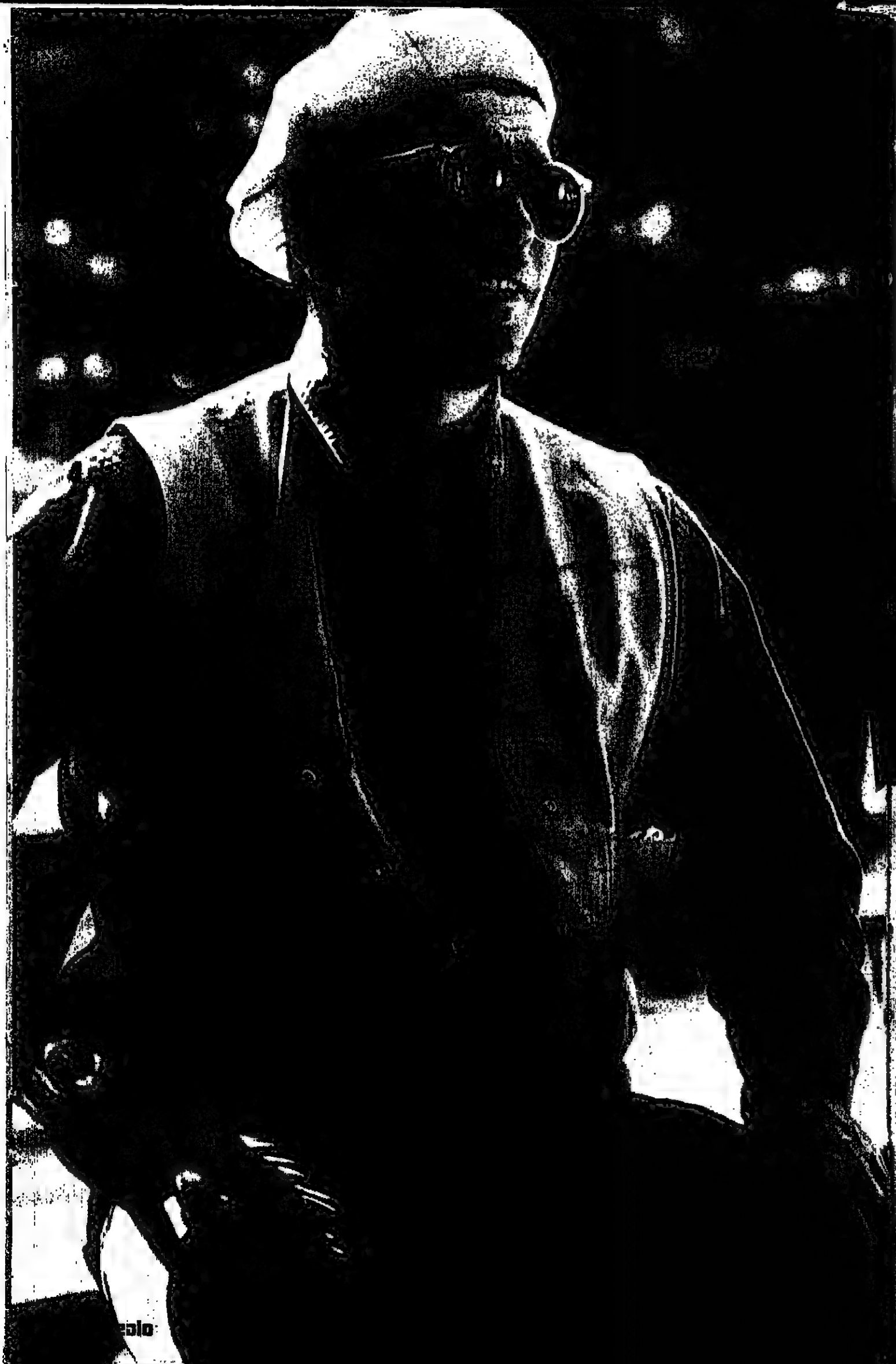

תכל'ס בנק המורחית

מוגל לוי ברדש

האזן את המלך

משחק התענועים של נער הזהב

בן 28 כבר כתב וביים מחזות. בן 24 ייסד תיאטרון. בן 27 נידם להיט בגאון היסטרי ובן 35 זכה ב"פוליצר" וזיקרתי. ד"ר מאמט, במאי, מחזאי, יו"ר, הוא נער הזהב של הבמה התיאטרלית החדשה. טרפו הראשון, "שם המשחק", הגיע אלינו עתה עם כוכבו, "ינרטי קראון", שהיא גם אשת הבמאי ואם בנו, ועלילה שהיא נשחק בתוך משחק. מציאות שהיא רגשות ככולה ומשולשת המשחקת בעשרות דראות מגלות מסתירות. שיהיה עם הבמאי, שאלות לכוכבת.

מאת עידית שגד

מדיקנים אהבים לכנותו "נער הזהב". אחד שהצליח טוב ומהר. בן עשרים כתב וביים מחזות. בן 24 ייסד תיאטרון (נסט' ויקולס בשיקגו). את "בופלו אמריקני" כתב בגיל 27, ובן 36 זכה דויד מאמט בפרס פוליצר על "מגדלים מורחים", שקטף גם ארבעה פרסי טוני.

הוא שהוא גם ידוע-עיוני, יש לו (גם) חסידים רבים, הורים גרושים ואבא עורך-דין שאיתו הוא לא מקיים שום קשר מאז גיל שש. בטחון עצמי רעוע והומוריסט-כייחודי (גם לפני המלחמה היה לנו מה לעשות בערב: היינו אומללים) מחייבים אותו להגדרה עצמית: אז הבמאי האהוב עליו הוא פרסטון סטרג'ס ("ליידי איב" ועוד הרבה מהוליווד הישנה והטובה), והאשה האהובה עליו היא לינרטי קראון.

ואם דויד מאמט הוא נער הזהב של הבמה התיאטרלית החדשה, הרי השחקנית הראשית שלו נוגם אשתו ואם שתי בנותיו היא בת למשפחה תיאטרלית שאינה זקוקה לניצוצות של מצליחים טריים. מקצמה כחמשך נוצר לרוב האנדרטות - מבטח.

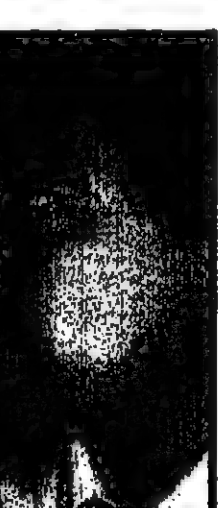
כוכבת במה גבירה ונערצת היא קראון, בתו של המחזאי ראסל קראון. שמה גקרא לינרטי על שמו של האוורד לינרטי, שיתר עם אביו העלה על הבמה הצגות כחיי עם אבא, או "חבל הלב" (Life with Father) ורקלי (קמברידג'), למדה מחול נכסה גם צרפתית) ועובדת בתיאטרון ופרטוארי חשוב בניו-יורק, ורי הרבה עם בעלה המפורסם.

עכשיו היא מופיעה בתפקיד ראשי בסרטו הראשון, "שם המשחק", שהוקרן קודם-כל במסגרות הסרטים בניו-יורק ועתה אצלנו. סיפורו של פסיכיאטרי מצליח, שהספר שלה (ועל כפייתיות) הוא רבי-מכר, הפציינטים שלה נחשפים במניה, חברה לעבודה נורא מעריכים אותה, ויום אחד (בלילה, ליתר דיוק) היא מסתכסכת בפרשה מיסטרית עם רמאי שהוא (לפחות בעיניה) גם מקסי.

ו"ר מורד יוצאת להציל פציינט שלה, בילי - מהמריכמייטי - מירי כיריון-מאפיצור, וברגע שהוא מסכימה לשחק עימו פעולה היא נהפכת לקורבן. בתור פסיכיאטריה מצליחנית היא יוצאת מנקודת מוצא שטורנית, יחידה וכמו כל המצילים נופלת הישר למלכודת. שמציב לה הקורבן הלא-תם. רמאים הנפילים בסבך תורמית שלהם, פסיכיאטריה המתגלה כפתחיה תמה בכל הנוגע לסככי נפש האדם, מלחמה מינים ומלחמת אקידים הם רק חלק מן הדברים שבהם משתעשע מאמט ב"בית המשחקים" הזה (כך שמו של הסרט במקור).

משחקי לשון והברקות, פליטות פה, רמויות המייבנות לא רק את עצמו, את העולם הזה, המוכר ממחזותיו, מבאי דויד מאמט לקולנוע. את מחזות "מגדלים מורחים" הפך באחרונה לסרט, שיהיה (בגוראם) סרט בכיכובו של רוברט דה-נירו. לפניכן כתב את התסריט של "הדור מצלצל פעמיים" ושבים כוכב רפאלטון, את "מסך דין" (סירני לומט) ואת "הבלתי משותפים". סרט זה, ובעיקר פנייה לחצות עם הבמאי הסטאייסטי-מחזק בראון דה-פלמה, שיכנע אותו לכתב מעמיו של התסריטאי בודליוור (שואף

30 מלחמות

במאי דויד מאמט (בצילום הגדול משמאל) ושחקני "שם המשחק": לינרטי קראון, אשתו, הבמאי, בתפקיד הפסיכיאטריה מורד מורד (במערון הימני) (למעלה) ועם תומאי שמקסיס אותה (משחקן) זו מוטניה, למטה).

רוכב על סוסים, מצטיין במוקד, מחזק, אוסף סכונים וכלי נשק. את תומאי "שם המשחק" כתב עם חבר למשחקי הימורים ושמו ג'ונתן כץ. הגיבורים שלו הם אנשים חיים על הגבול: אלה העוברים בצידו האפל של הרחוב והאחרים, רמאים, ששעים קטנים-חלקלקים ובידיונים מאכלסים את תסריטיו ומחזותיו.

הדור מצלצל פעמיים היה עיבוד של קלאסיקה הוליוודית. לנה טרני וג'ון גרסילד. הופיעו בגידיסה המצגות (1946) בתור זוג אחים הרוצח את בעלה הקשיש של הגיבורה בחלקי של סרופיאנה. בגרסה החדשה לא התערב ג'ק ניקולסון וג'סיקה לאנג את תשוקתם מאוחר מוחות ממליות. מאמט תוו לסרט את המבט האפל והאכזרי, אך מוטיב המטא ועונשו (המשך בעמוד 34)

מלחמת אבא

הנהלת עיתון

מטריד אותי שיש בטלנים שכל הזמן מחפשים לסחוט מהמדינה

חיים אקדס, יושב ראש הוועדה לבית המשפט, אינו אוהב לראות את אשתי במצב רוח טוב. לשבת לשוחח עם הילדים, להחליף דעות.

שטח פרטי

חיים אקדס

יור' אינו עובדי המסים
נולד ב-1932, בעירק. עלה ב-1950.
בד בבד עם עבודתו במס והכנסה
היה במשך שנים מפקד צוות האוהב
והוקר שבונים. כיום, בנוסף
לדחיקתו במנהל שומות שכירים,
הוא יור' הועד הארצי של עובדי
המסים ויור' הנהלת התא של
עובדי המדינה ב"א, ושור' אב ל-4
קב ל-3: גר ברמת-גן.

כמה שמוט המינימום וגם מתוך עניין הכנסה יש לנו כעיה עם עם שחי על הרגל, על התחלפות ולא את מה שהמציאות כופה עליה. זהו מקשה ומחייב אתנו מי אלף להפעיל את השכל היחיד והעשיתי אני מכיר את המסלולים של הערבים ויש אהם חושב בעיראק, שם נולדתי וגדלתי, הייתי פטריס גורל, ובלבתי חגגות נגד הברסית הייתי לאומי עיראקי פעל עד שהצטרפתי לתנועת החור וראשי והמלא בציונות. פעמים חציתי גבולות באופן בלתי-לגיטלי ומעמיים נעצתי. כשהגעתי לארץ הלכנו לקבוצת מעגן, אחתי התחלפה עם תנועה שווערצע עם אשכנזי, וניסויי-תעורבות כאלו, בדאשונים בעק, היו סיבה להיגה גדולה מאד אפילו כדורצון ואשכנזי באו. אף פעם לא הרגשתי קיפוח, לא אני ולא משפחתי. הקליטה שלי הייתה בעצם בנבוא והיתה מוצלחת ביותר. ואלי מבאן מסידורי לשידור הכשרה.

בתרבות הערבית אני מרגיש טוב יותר מרג' מרג' במים, מרבה לקרוא בקוראן, אפילו השתתפתי בתחרויות התמצאות וזכיתי במסרים. כשהייתי במצרים, קניתי גם קסטות של הקוראן ואני מקשיב להן בתענוג רב. מי שלא יודע את הקוראן, לא יודע ערבית טובה.

מה לא מוטרי בעיני לא לעבוד, לדבר, לקחת מהמדינה דבר שלא מגיע לו, לא להצטרף על המסחה, לא לעבוד במשבר חציה, ללכלך את הקביעה. מה מקומם אותן קופות, שול, מקודה שאי אפשר לבצע או שאינה הגיונית ולא מוסיפה כבוד לחוק, שימוש בסמכויות שהמדינה נתנה בצורה לא צודקת, נגד אורח שאינו יכול להיב. מה מצויות אותן אדם שלא מודע למקומו האמיתי בחברה ונחש למרי הפוך. מה מריו אותן שלא עומדים בהסכמים, ומחילים של רשויות מקומיות בדברים יומיומיים כמו מרות בכביש, תחנת ברזל גדולה במדרכה וכו'. מה מחמיר אותן אצל אנשים דרמטומיות. מה מדאי אותן הכנחת העתיד של הילדים שלי. מה מעמם אותן ימי חופש. מה עוזר לו להתרברז לעצום עיניים ולנתק את עצמי מהסביבה לכמה שניות. מה מעצבן אותן בשמדרים לא לעניין וחוזרים על אותו דבר באיכות, כשאנשים דורשים דברים שלא מגיעים להם. אתה אדם חזק? במה? אני מאמין בעצמי ובהגיונות של אנשים, יודע ליצור קשר ולמצוא את הנושא לאדם הכי קשה. גם בראש הכי קשה, אני רואה אותו גדול ומתנשא. מה מעידך את בטהוודר כשאני לא מרגיש טוב. באיזה מצב אתה שונה להימצא כשאני לא יכול לעזור למישהו למרות שהוא מאמין שאני יכול. מה החולשה שלך? הדאגה לבית, לחוסר של הילדים, לכשר והתמודדות שלהם, לדעת שום לא נמלים על הפנים, שאין להם בגו רכב. אילו החלשות הנוצות קיבלת בחיור לעוב את כל הרעש בעירק ולעלות לישראל למרות שחיתת לו אחרות בייטית, קרעתי ודחתי את הדרכים הכיטיות של כל המשפחה, וכבר נדמתי להם לחניע לארץ במחמם לאומי. דו של מי אני מוכן להחזיק אנשים שאני שונה. אצלי זה שחור-לבן. אחד שאני שונה, אני נחמץ אותו אוריד. על מה קשה לך לסלוח? בניה, אדם שעשית לו טוב, הדמת אותו מאשפות, והוא מחזיר לך רעה. איזה אישיות בת'מנו אתה מעריך במיוחד? חיים הרצון שהיה מפקד החייל שלי במודי ער.

אני נחנה ממסית קלאסית ומוטריים ישראלים כמו חיים משה ועופר חוה. מאד אוהב מוסיקה ערבית, במיוחד את אום כלתום, עבר אל וואלה והמרחץ והבננות פירח, דא זמרת לאומית, לא שיה על אהבת הנצח אלא מחברת שירים על הכפר, על העם העלסטי ועצמיו. למחרת: תלחייה אני רואה מעם, מתוסר ומן. בעיקר חרשות, למעשים לעמים מהמסר הערבי לעצמים ישראליים. אני אוהב את השפה הערבית, שפה עשירה ופועלת, רעיונית ומלמית גורפות. שפה עירית בערכה ובמנה. אפילו פירסמתי מים בעתה אף זה, אני מתב הנהנים על ופי, על בעיות שאני חלם. מים שפות, המלב בשפתם וכדומה. אני אוהב עיראק, שירה ערבית, שכתבה בשנות ה-60 וקורא שירה צרפתית-ערבית. לא את המסורתיים והעשירים של היום. תתנסו לא משחק חפשי גדול של חוקר תולדות הקלאסית. יתר חשוב מבנה השירה הערבית והמיתית. זה נכח משחק נגלה. אני קרא גם שירה חזיתית, שירה ודויה למשל. שיר נענה וזכיר חוה. מה דק? שם קשק, דמנס, של ערבים כמו אמיל זולא ובעיקר אני משוגע, ער ומוגלה. דמנס וזכיר, למשל, מראני במה מעמם. אהבת העירייה ובעירייה ואני ממשיך לערוך בו. עירייה עומדת עיניים כמו צדציל, ונורא את עירייה של עירייה ל-4 מסמקת 4 שעות שיה לכן עירייה של עירייה ב-4 שעות.

הזמן מחפשים לסחוט מהמדינה

של עורר תאומי, עם רוחות, שרים, סיפורים ורגשות, ומחזות מוסיקליים. אהבתי את "אירמה לה רוס" היחיד רוצה לראות שוב את "כר על הגני". הלכתי גם ליקלינג מעשילע". כן, אני מרגר גם יידיש ואוהב את השפה, כוננו, הייתי מעריך גדול של רויגן וסומאכר.

"לא מוטרי בעיני לא לעבוד, לרכל, לקחת מהמדינה דבר שלא מגיע לך, לא להצטרף על הכנסתך, לא לעבוד במשבר חציה, ללכלך."

אני קורא בכל יום שני עיתונים, מהחלה עד הסוף - את סתרות הספורט וכשיש זמן, גם את רכילות הספורט. אני אוהב לראות משחקי כדורסל ואוהב מאוד לשחק פינג-פונג, במיוחד כשאני בחופש. אני יש לי זמן וטבלנות גם לקטיות. בארץ אני מעט לא נכנס לחנוה. בחיר' יש לי הרבה טבלנות, ואני נזהר להיכנס עם אשתי לחנויות, לעזור לה לבחור בגדים, קונה מה מתנה לילד, שם קישוט לבית, בעיקר כלים יפים. כמו כל תייר, אני מבקר באתרים מפורסמים, רואה מוויאונים והצגות ובעיקר מעניין אחי להתערב עם האנשים, לשוחח איתם ולהבין למשל במצרים, נסעתי כמה פעמים עם סבנות עונדים והיה תענוג לשבת בבית-מלון יפה, מחוץ לעיר, מוקי מרשאות וצמחיה, מין סרדיני כוה, ולראות את המירמרות שאבות אבותינו בנו וזכרים כמו לקוסר ואסאן, והוועות שכנה הראשונה הגדול פארוס וגם ללכת למעונו לילה, להפגין את הישראליות שלי, לשמוע את השפה ממקור ראשון, לראות את האנשים שעשרות שנים האנתי להם, להבין את העם שניחא אותו בדל.

"עד שנכנסתי לפעילות ציבורית עורתי הרבה בבית. לא פעם התעוררתי כלילה לחינוקות, חיתולתי, האכלתי, היו זמנים שאפיתי פיתות ובשבת בבוקר הגשתי ארוחה משפחתית."

אני גר ברמת-גן, כן, בשכונת ופיג'מס, אלא שהיום החלטנו את הפיג'מס בסריינגט. האמת היא שאני גר ברמת-גן וחי בתל-אביב, עיר שאני מאוד אוהב ומכבד בה כרגל, למעשים אני חולק כרגל לעבודה ואם לא, אני צוער כלילת מהבית עד לגני התעורבות ומחנה. יש לי חלשה לבית, למשפחה, אני אוהב לראות את אשתי במצב רוח טוב. לשבת לשוחח עם הילדים, להחליף דעות, לספר להם מה מציק לי, לשמוע מה מציק להם, להתבדח ולהשתולל איתם וגם הצבירות והזכרים שלהם. שבת מוקדשת לבית ולמשפחה, מתוירים בעיות שהצטברו במשך השבוע, למעשים יוצאים לשיקוק במשך יום ומסור. אנוניו מאזנים לאורחות זרים או יוצאים בערבי שבת, לשבת עם חברים, לצפות וגם לרקד. אני אוהב לישר ולדקר ולהתבדח בחברו. עד שנכנסתי לפעילות ציבורית עורתי הרבה בבית, לא פעם התעוררתי כלילה לחינוקות, חיתולתי, האכלתי, היו זמנים שאפיתי פיתות ובשבת בבוקר הגשתי ארוחה משפחתית. עשיתי הפעילות הציבורית גדולה את זרע וזני ואני מנה-מת אני מחפש אתרים וכל דבר שראוי קשה - אני רוצה להתמודד אותו ולקשמוסמורדים, רוצים שתקשמו נהוג לל, וזוהיטוס גדול.

נער הזהב

(המשך מעמוד 30)

בפולטוויץ. האמת היא שהוא לא עסק כאן ולמחרת המול, במינשרים פוליטיים, אך גם לא בייס רומה ריאליסטית, ובשום אופן אמר להתייחס לסרט הזה כד. כי המפתח ל"שם המשחק" הוא משחק הקולנוע מבט מעשי-משעשע על סרטים אחרים, גיבורים שהיו ועלילות שכבר ראינו. הסרט הזה מתייחס גם אל המדיום עצמו ומנסה את השפה. הניכרות היא דמות בתוך הסרט, שהקניית וגם זו שעומדת מן הצד ומלווה את העלילה בהתרחשות. היא נעה וקופה כמו סרגל בחלל מואר, מצולמת באור מלא לא מחמיא בפרופילים קפואים ומרקלמת סכסכים של הסבר וחזרה נוסח שיתופיה של עליסה עם הארנב והכוכב באותה מסיבת תה בלתי נשכחת. משהו שמכירי הינן שיהן בין אדם למחשב, טו בין אדם לפסיכולוג שלח. דבר והיפוכו, אמירה והסבר. פירוק המשפט והרכבתו. חמונת ראי. משחק קליפים וצילום קולנועי ושניהם רמאות.

"אני חושב שבגברים שונאים נשים. אין עבודה. אין כסף. וגברים רבים מעריכים את החמסור שלהם על נשים. הן, בשבילם, החוכמה רכשו."

דירד מאמט: "אני בעניין של שוטרים ונכים אני לא מאמין ששוטרים קיימים כדי להגן על החברה. שניהם השוטרים והנכים, קיימים אלה בשביל אלה. שיהיה מה לעשות. שיהיה אקשן. אגב, אותו דבר אני חושב על הוליווד. לא יעיר שמאכלים אותה המון אנשים שחושבים שהם סופרים, ולצידם המון אנשים שחושבים שהם מנהלים. כולם קיימים אחד בשביל השני. הם מונח שחש שיש קהל באולמות."

אני אורח סרטים על גנגסטרים, נכדים שירדעו מה הם רוצים ומכונים ללכת עד הסוף. במהלך הסרט הם לומדים את הלחץ שלהם, אבל אז המיר מאחור מרי. זה האלי עולם, אבל זו דמות החרדה בעיני. וחיך מזה כחש שגם אני הייתי רוצה להיות כמותם. אלא מה אני עשן גורע. מחליל לבחור באמצע התרחות. אז אני מנישם את המסורות שלי כבשירי. גובה מן החלף.

מקסיין של מאמט דואים אותו בצינוק מחשב ומבדוק חסר גשמה וגם בארץ (כאן חוצץ "כסלו אמריקני" כבארשבע רמזורים מרוצים" הכבישתו לא כולם הלילו את עבודתו. את "שם המשחק" קל יותר לאהוב, כונאי שלא מתייחסים אליו כאל מציאות, גם לא כשהמחבר מנסה לפתוח להאמין לו.

מאמט: "ליכולנו יש חשוקות נסתרות. מאוויים מכישים. שורות. אנו חושבים שיש לנו שליטה על עצמנו - אך מתברר שלתת-מודע יש המון כוח וכלל שגשגה לרוב רגשות ותרבות, כך הם יעלו. הסרט הוא על החיים התת-הכרתיים. סיפור של אשה המתפתקת עם תרסית מנייפת. היא נחשבת שהיא לא שורה. ולא חשוכה כשה כסף יש לה. איוו עמדה והכרה היא חושבת שהיא לא שורה או היא מחפשת אנשים שיושקו בה את הרימון העצמי. המודר הזה כך היא קורבן מודע לרמאים."

למה עשית אותה פסיכיאטריה? כנראה זו בחירה תת-הכרתית שלי. איני דובר חוששתי. על זה, אבל נרמה לי ששניהם, הפסיכיאטר והרימאי, מורכבים על תת-הכרתית - האחד רק מתחמק ויחור."

מי שראה את "החורף מקלצל פעמיים" או את "הכלב השחור" יתכן בהכרח. אין כי"ש המשחק" מציגה של אלימות וזמן שאיננו את שני הסרטים האלה, ואם חזר בכלל אותה קריבה משאורית של הבלתי-שקטת שלח.

כך אני בעצם זה כך מי שרוצה לראות סצנות סקס-שלד. לרטר. סמט. צילומים של מקללים.

ברגמן היה משאיד אותה על רצפת חדר העריכה

ברגמן היה משאיד אותה על רצפת חדר העריכה
ב"שם המשחק" הוא נוצר דמות שקשה להזדהות עימה. קרירות, מרוחקת, לא קלמפטיקה מי-שמתייחס למדע בקלים ואלקטריים תהפוך לחובב את-מרגר'ט פולר. חזקנותיות קבוצת חשיעה והמבוכות מעוררת את יצון הרע של כל גבורה. מבקר אחד כותב אותה "דמות שברגמן היה משאיד בחדר העריכה". אחרים שאלו (בהנחה מושעת). זה בורח חאם זו נקמת הקטנת של מאמט באשתו והכבדתה. לנירס קראו: "אחרי יום עבודה ממך בגילומים של סרט, אנו נחלת לחזור כל ערב והיחיד ולקטר לדור על המבאי של מבין שומדבר ומכרית אותו לעשות דברים מסופשים. קבעו ביוני שאמשיך לעשות זאת גם בשם המשחק".
התחלתי לעבד עם דודי עוד לפני שנשחקי אותו: הותחמתי לחזיל במחול שלי. דודי חיך אורף לחזקת ולחזקת לחבוליו. אני נשע להחזותו על ליקור קראו. הוא ראה אותי כסרט ותחליף שזו האשה של חיי. להיות שראת אותו כסרט שבו נלמתי אלבוהוליסטיות, או מערומה לא לחשוב בהם בראש וזה האהבה שם. ושיח. "אמרים שדודי-אני מבין ליום ולא יודע לתאר אותו. מבסוף יש לו שלוש נשים."

בסרטים לאיפורגורטים נראים לי לא לעניין. מססיקיים לתתיים לרברים במישור הפימלי, ומתחילים לבדוק כמה גדול יש לזו ואין הצצים שלחזו אני לא יודע. אולי כדאי לתאר מלידת סמלית על חבד, אבל תיאור ריאליסטי של מין זה כמו תיאור ריאליסטי של אלימות. זה סימן שהמבאי לא עשה את העבודה שלו.

גברים ונשים נלחמים במשך שלי. אני חושב שבגברים שונאים נשים. החרבה שלנו מתפרקת לגברים שמונשים. משא החרבה והאחריות למשפחה מפחית אותם גורא בינים אלה. אין כמעט חקוה. אין עבודה. אין כסף. וגברים רבים משליכים את הווסטל שלהם על נשים. הן, בשבילם, החוכמה רכשו.

עזרית שמון

יד עם מערכת מרכז

מערכות בישול ואפייה אלקטרה.

פריצתהוחדר הטכנולוגית שביצעה אלקטרה בשנים האחרונות מעניקה לה את תואר המובילה גם במערכות בישול ואפייה. תעוד המיקרוגל ותעוד הגומחה של ווסטינגהאוס, יחד עם תנורי המסלסיטיסטים והמשובללים של אלקטרה - מהווים את הרביעיה המבוקשת ביותר בישראל במערכות בישול ואפייה. בנוסף עליהם מציגה אלקטרה מבחר ענק של מוצרים לכל בית ולכל פיה במסכת - החל מכיירים וקולטי אדים וכלה בתנורי גז מעוצבים לקפליא. מערכות הבישול והאפייה של אלקטרה, מהוות נוח גדול בעקנת המכירות של טכנולוגיה לבית בישראל.

White Wealtinghouse

אלקטרה
הנוחות שלך - האתגר שלנו

עבור דור בלחיצת כפתור

שיפורים

משהו:

יום הולדת ארבעים הוא אף מעט לא יומה. מה יש לבחור אל תעשו מזה עניין כאילו שאתם מסכנים באופן מיוחד.

חלילה

נאמר
'עדיף לו הייתי נהרג' - מלמל
הש.ג. כשנידון לשנה וחצי מאסר

לא בני. עדיף לו היית הורג.

העתיד

מאוד מרבה הוא ההודו, עד שאדם מתרבה מלכתוב, וכל מה שמתחשק לו הוא להתכבד ולהשתבדל בפינתו ובתוכו.

נביט אם כן אל העתיד, לא העתיד הרחוק, אלא על מה שיהיה כאן בעוד ארבעים שנה כלכה.

שולמות אלוני - וראו איזה אורח חיים אני מאחל לה (באמת, ומכל הלב) - קמה בבקר חל המועד פסח מקרם מן היגיל, וראו צריכה לנסוע לבקר את הנכדים באלון מורה.

יורה לרעוב, נכנסה בתחתית התחתית "צחק שמיר" ליר ביתה, וכעבור עשרים דקות יצאה בתחתית התחתית "נתן דן" כפרבר של אלון מורה שתי דקות הליכה מ"קבר יוסף טאוארס", בגיני ישן משנות ה"90" בלב העיר בו גרו הנכדים בדירה על הגג.

היא קצתה עיתון תלת-ימירי ושילמה במטבע החרש עם דיוקנו של הרב לוינגר. הכותרת בישרו על הפגנות בעמנואל, המיעוט החרדי בעיר ניסה למנוע הצגת סרטים כליל שבת.

בירדן שוב חל משבר ממשלתי, ריבוי המפלגות וחילוקי-דעות שם הביאו אותם לירי הקמת ממשלת אחרת לאומית, וכל יום מאיימים בהקדמת בחירות, ובא-ימים הוטעיה. ממש אין כוח לעקוב אחרי כל חבאלאגאן. השיטה הישראלית - מלכות של מחזאים - יציבה ורבה יותר מאשר הרמקוסייה הפרלמנטרית, המקבלת על עמי תאיוור.

חוק:

כל שמכניסים לחדר יותר דברים ככה יש בו יותר מקום.

הפתעה

הפתעה ראשונה: הנסיגה מסיני. הפתעה שנייה: תגובה רעננה בישראל, ושמה שלום עכשיו.

הפתעה שלישית: שיחרור למעלה מאלף מחבלים ודו-חיד. הפתעה רביעית: השארת כמה מאות כדמ בארץ ישראל.

הפתעה חמישית: הפגנת ה"40.000 נגא לא לתקן לי ל"400.000.

הפתעה שישית: כריחת צה"ל מלבנון מאימת מטעני צד.

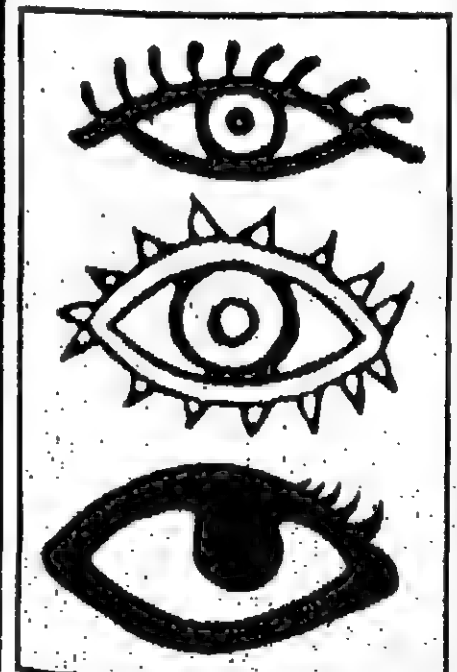
הפתעה שמינית: אחרי שהתגלה שהשב"כ שיקר בצדק, עוד בית דין עממי ולינץ' נגד השב"כ.

הפתעה תשיעית: עליילת ש. פרס.

הפתעה עשירית: התרבות הישראלית וכיוונה העיתונות הישראלית.

ואחרי כל כך הרבה הפתעות שהפתענו אותם אנחנו עוד מופתעים?

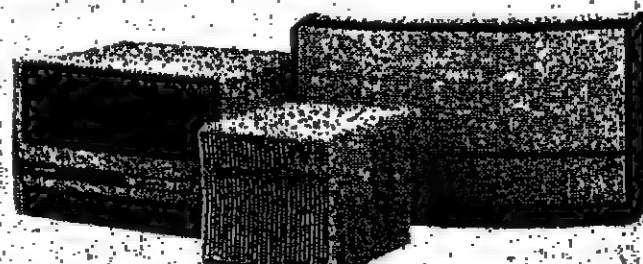
הם בסך הכל הכינו סודי-סוף מה מתבקש מהם לעשות.

יום משרת הדין

אלקטרה. הראשונים במזגנים.

מעניין במזגן קח נשימה ארוכה של אוויר וקרא בעיון: חברת אלקטרה מציעה לך את המבחר הגדול ביותר בישראל של מזגנים - החל במזגני ג'וניור קומפטיים, מזגני חלקן-ומזגנים מפורזלים וכלה בקושבות ענק למבנים גדולים. מזגני אלקטרה, הנמכרים ביותר במדינה והמומקנים במקומות שונים בשלם - מארמון מלך נפאל ועד מלונות הפאר של לאס-ווגאס - מספקים לך מיוז מושלם באיכות גבוהה, המבחר האדיר מאפשר לך לבחור את החזק והמתאים ביותר לצרכיך.

עבור דור בלתי-צית כפתור.

אלקטרה
הנוחות שלך - האחרת שלנו

צביקה מיז

איפה אתה מרי לוי, שאל
באחד משיריו. היינו יש
השואלים איפה הוא.
צביקה מיז. אחרי רצף
של זכויות בגל והוא
אמיתי, נבדל לא משמיע
אז הילד המוסקלי
שהחלגל לזקמנדל ושנים
מדי עצמו במספר
ההקליטות שמוכר, ומספר
זעזועות שאינן להתאמה
בגללו. גם מהפוליטיקה
יצא. לא מכבר הופיע
ב"עבמבר", בין חשפיות
לקוסם. עכשיו הוא שר
משירי חולין איגלוסיאס,
מלך השמאלק.

מאת אבי מורגשטרן
צילומים:
שמואל רחמו

קדם כל חשב איך מצטלמים.
יכות מי יצלם ואיפה ומתי
ואם זו תהיה תמונה שער
ובאיות ברג. כמו רוגמנית
צמרת. צביקה מיז מאור ריש
לצילומים. לא כל אדם יצלם אותו. הוא
צריך הכנה מקדמת. חשוב להתאמן,
חשובה ותנוחה הנכונה, חשוב מאוד
המקום הנכון.
"שלא תחשוב שאני סתם מדבר",
הוא מנסה לשכנע: "פעם צילמו אותי
סתם עומר, על רקע בגיין העירייה,
ויצאתי בורא. עין אתה היתה סגורה
והשניה פולת. זו היתה קטסטרופה. למה
אני עושה עניין גדול מצילום? הרי
מדובר בשואר-כיסוס. להיות זמר זה לא
רק לשיר - זהו. מאחורי זה יש תעשייה
שלמה, ואי-אפשר לבוא סתם ככה
ולהצטלם. אני מאור מוסוגני, או למה
שלא אצא יפה למה ירצת אורי עושה
עניין מכל צילום? הוא הרי בחיים לא
תיתן שצילמו אותה ככה. יכול להיות
שאני לא מתאים לכאן בצורת השיבה
שלי. תמיד היה לי טעם אחר בכגרים,
בנעליים, בשיער. זה הסיפור של זמר
רוקנרול. אני לא כמו שלום. חוצר
שחושב שלהחליף גיטרה אקוסטית
בחשמלית ולהביא כמה אמריקנים זה
רוקנרול. זה שטויות. בולשיט. בשבילי
רוקנרול זה הכל. איך שמתלבשים, איך
שמנגנים, איך שגראים. לעשות שואו
בכ"ף."

צביקה מיז בן 36 והוא פה כבר
חמש פעמים (הוא)

צביקה מיז עומד על כושר
ההצלחה שלו כנראה עיצבה
הרבה אישים. הרויזה אותם העובדה
שאני גם מעלית. גם נהנה. גם מוכשר
וגם לא הכי קטן ומכוער

מלכודת 40

מורה נבוכים בארון הבגדים

גאח יהודית חנוך

ב קטע הזה של האביב, האופנה נראית כמו משחק של ילדים שחלקי השונים מפתחים על השולחן. חולצות, מבגסים, חצאיות, גולשים, ארנקים, הנדיות, הכשישים. לא רי לקנות בגד חדש, צריך לדעת איך ועם מה ללבוש אותו. אותו סיפור בתחילת כל עונה. לאף אחד אין די כסף כדי לקנות את כל האביזרים, להוסיף חלקים, וגם אם אפשר היה להתחיל הכל מחדש - עדיין צריך לדעת את כללי המשחק. מה הולך עם מה, איך מחברים ביחד את מה שכבר יש בארון, עם הרכישה החדשה.

יש אנשים שמרגישים הרהר לפני האחרים, לאן נשבת הרוח. מה לקנות וממה להתעלם. גם הם, צריכים להשקיע זמן ובסוף כדי שיהי ייצא טוב ושלם יספיק לאף אחד שלא. מי שלא נולד עם אותו חוש, שמדריך איך להכיר בגדים וכל היתר להצגה שלימה, לא תמיד מבין מה הולך פה. קונים בגד ועוד בגד, ובסוף - זה לא זה. זה בעצם, נחמד והמוכר.

בארצות הברית יש מראמי אופנה שעושים חלק גדול מהעבודה בשביל הקונים. קובעים לוחות צבעים וקוראופנה, מודיכים את הקניינים שנה

44 מדינת

מאח, מה ואיך לקנות. קנה שנכנס לעומת ימצא את כל הסיפור מאורגן על סמך הראויה. רק צריך לאסוף אותו מיעדים השונים של החנות. מי שגם צדי שהוא חאה את הבובות לא יודע איך עושים את זה, יכול להיעזר ב Personal Shopper, ייעצות שנה צמוד שעה לכוון וגם מחבר את חלקים השונים.

אצלנו אין דבר כזה, בני הכלבו והשתות עדיין לא יודעים אמילו שהם וקונים בחיפזות לשירותים של מאמי-אופנה וככה זה נראה. למי מה חחאם בחלונות הראווה, קשה מאוד לנחש מה הפראה תהיה או הכולט של חחחחח בחיפזות שמים בחלק את מה שאני אחר - או מה שרודצים למכור. כמה בוטיקאיות עשו מה עסק. מלפחות את התבונה, מחברת בשבילן זה כל התצוגה השירות הזה לא עולה

כסף, וכלול בעצם במחיר הבגדים, התגורה וכל היתר. לפעמים הן כל כך סמכותיות ומשכנעות, שהן מצליחות להכריז גערה ביישנות כפאסיפאטאל וגם להבנים אותה לאבדוראפס לשנה שלמה, אבל זה כבר שייך לסיפור אחר. המשחק האופנתי נראה מסובך, כי בשנים האחרונות האופנה הרבה יותר מתוחכמת, לא נגמרת בבגדים בצבע אחד. היא בנויה מפריטים שצריכים לצרף ביחד, כמו צירוף חלקי משחק. מזהים זה נראה כאילו מעצבי האופנה משנים את כללי המשחק כל חודש, כדי להצריך אותנו להבירות. או שבכלל שבו את הכלים וכל אחד יכול לעשות מה שבראש שלו. בשטח יש לעקם חזה כמה כללי יסוד שבכל עונה מוסיפים להם כמה חלקים ורשים. אם יודעים אותם - אפשר לשחק את המשחק הזה בכיף ולהשלים אותו כך שיהיה טוב.

● שחור ולבן - צבעים נצחיים של אביב. נוספה להם ואריאציה חדשה - שחור, לבן ואדום, ושחור עם אדום. צבעים מצויים בוטים ונקיים, משחקים בהם בשילובים של זוגות או שלישיה, בבגדים, הנדיות, גולשים. צירוף מתוחכם וחדור, מתייף להבירות וכוונות עור, הולך עם עדיים בוהק, עגילי חישוק בסגנון צועני, צמידים רחבים על פרק חיר. מתאים להופעה מהממת בערב, עם שושנה אדומה בשיער.

גם גזוני הבגד והחול לא איבדו גובה, אבל כבר לא מצופים אותם להרפטי-גונגל. הם הולכים עם מחול כזה או כיצוני, או עם פריטים בצבע מתכת הלחוד.

45

● בגדי ג'ינס - עמוד התווך של האופנה, בלי שינויים משמעותיים, הם כבר קלאסיקה. עכשיו מוסיפים להם פריטים בצבע עור טבעי. טלאים רצועות עור לאורך מבגסים ובעורמות של חולצה, וגם ארנק וסגרים וחגורה מעור בגזון זה. למעשה - צירוף לא חדש, שמי שעוקב אחרי האופנה מכיר אותו כבסיס של בגדי הבוקרים. משלימים בתכשיטים מזהב. אם קלאסי או עי הטון.

● צבעי "לגו" השתלטו על אופנת האביב מבגסיים ארוזים, חולצה צהובה, גולשים ורקות וגורמים כחולות. צירוף כזה, שמעם היה מזהה את הלוזש אותו כעיוור צבעים, הוא אחר המסרים החשובים של אביב 88. כדי לשחק אותו נכון, צריך לזכור שאין בו מקום לצבעים פסטליים או אחרים, רק לצבעים ראשוניים. על אחר הצבעים, אדום למשל, צריך לחזור פעמיים - בגולשים ובחולצה או במדים אחר.

● צבעי "לגו" השתלטו על אופנת האביב מבגסיים ארוזים, חולצה צהובה, גולשים ורקות וגורמים כחולות. צירוף כזה, שמעם היה מזהה את הלוזש אותו כעיוור צבעים, הוא אחר המסרים החשובים של אביב 88. כדי לשחק אותו נכון, צריך לזכור שאין בו מקום לצבעים פסטליים או אחרים, רק לצבעים ראשוניים. על אחר הצבעים, אדום למשל, צריך לחזור פעמיים - בגולשים ובחולצה או במדים אחר.

● שחור ולבן - צבעים נצחיים של אביב. נוספה להם ואריאציה חדשה - שחור, לבן ואדום, ושחור עם אדום. צבעים מצויים בוטים ונקיים, משחקים בהם בשילובים של זוגות או שלישיה, בבגדים, הנדיות, גולשים. צירוף מתוחכם וחדור, מתייף להבירות וכוונות עור, הולך עם עדיים בוהק, עגילי חישוק בסגנון צועני, צמידים רחבים על פרק חיר. מתאים להופעה מהממת בערב, עם שושנה אדומה בשיער.

● שחור ולבן - צבעים נצחיים של אביב. נוספה להם ואריאציה חדשה - שחור, לבן ואדום, ושחור עם אדום. צבעים מצויים בוטים ונקיים, משחקים בהם בשילובים של זוגות או שלישיה, בבגדים, הנדיות, גולשים. צירוף מתוחכם וחדור, מתייף להבירות וכוונות עור, הולך עם עדיים בוהק, עגילי חישוק בסגנון צועני, צמידים רחבים על פרק חיר. מתאים להופעה מהממת בערב, עם שושנה אדומה בשיער.

● שחור ולבן - צבעים נצחיים של אביב. נוספה להם ואריאציה חדשה - שחור, לבן ואדום, ושחור עם אדום. צבעים מצויים בוטים ונקיים, משחקים בהם בשילובים של זוגות או שלישיה, בבגדים, הנדיות, גולשים. צירוף מתוחכם וחדור, מתייף להבירות וכוונות עור, הולך עם עדיים בוהק, עגילי חישוק בסגנון צועני, צמידים רחבים על פרק חיר. מתאים להופעה מהממת בערב, עם שושנה אדומה בשיער.

● שחור ולבן - צבעים נצחיים של אביב. נוספה להם ואריאציה חדשה - שחור, לבן ואדום, ושחור עם אדום. צבעים מצויים בוטים ונקיים, משחקים בהם בשילובים של זוגות או שלישיה, בבגדים, הנדיות, גולשים. צירוף מתוחכם וחדור, מתייף להבירות וכוונות עור, הולך עם עדיים בוהק, עגילי חישוק בסגנון צועני, צמידים רחבים על פרק חיר. מתאים להופעה מהממת בערב, עם שושנה אדומה בשיער.

● שחור ולבן - צבעים נצחיים של אביב. נוספה להם ואריאציה חדשה - שחור, לבן ואדום, ושחור עם אדום. צבעים מצויים בוטים ונקיים, משחקים בהם בשילובים של זוגות או שלישיה, בבגדים, הנדיות, גולשים. צירוף מתוחכם וחדור, מתייף להבירות וכוונות עור, הולך עם עדיים בוהק, עגילי חישוק בסגנון צועני, צמידים רחבים על פרק חיר. מתאים להופעה מהממת בערב, עם שושנה אדומה בשיער.

● שחור ולבן - צבעים נצחיים של אביב. נוספה להם ואריאציה חדשה - שחור, לבן ואדום, ושחור עם אדום. צבעים מצויים בוטים ונקיים, משחקים בהם בשילובים של זוגות או שלישיה, בבגדים, הנדיות, גולשים. צירוף מתוחכם וחדור, מתייף להבירות וכוונות עור, הולך עם עדיים בוהק, עגילי חישוק בסגנון צועני, צמידים רחבים על פרק חיר. מתאים להופעה מהממת בערב, עם שושנה אדומה בשיער.

מדינו המבקרים בשמורת תחולת: לתוש את הביצה

63. החולה וקרן נפתלי

וְכַלֵּיל הָעֵלֶיז, בְּמִדָּתָא שְׁתֵּיתִים
וְחִיזֵי מִרְיָא דְרַבִּי עֲלֵם הָאֵרָ, קִשְׁטִי
וְרֹעֵל, חֲדָרָא דְרַבִּים מְעֻיְנִים:
 מִכּוֹן הַמְּבִירִים הַשְּׂדֵה בְּשִׁמְרֹת
 שִׁטְרוֹת הַחֲדָרָה וְצִפְתָּ
 בְּצִיבּוּרֵי מִלְּסִים בְּכּוֹן הַבִּיצָה:
 פְּרִיזֹת הָעֹרֶץ, פְּקִינֹת מִנְחֹת וְחִזְרֹת
 הָאֶקְלִיטִסְטֹסִים, שְׂנֻעִים בְּשִׁמְרֵם,
 הַבִּיטִם שְׂמֵרָתוֹ, חֵדֶר הַמִּעֵלָה, מִשְׁמֵה
 וְהִתְקֵן כִּי דִרְזֹת בִּי בְּחֵצֵי, פְּרִיזֹת
 הַמְּעֻיְנִים: מְתָרֵינִי, אֲנִסִּים וְשִׁזְמִים,
 עֲלֵי לִירֵם שְׁמֵל עֵמֶךְ חֲדָרֹה,
 מִלְּחֻדֹת שְׂדֵה, לָקֹחַ תִּפְתָּל כִּי בִיזָה
 חֵדֶר אֲחִיר, שָׁבֵה, דֶּחַ שְׁתֵּקֶתָ, בִּשְׁשׁ
 וְרַע עֲבוֹר, אֲחִירָה דְרַבִּים, וְרֵאשִׁית
 מִצֻּמֹּת מִלְּסִים וְשִׁזְמֵים כְּכֹון מִנְחָתָה, לִי
 מִשְׁמֵעִתִּי לְכִיבִי לְסוּד הַבִּיצָה, שְׁנִים
 וְחִיזֵי כִּי מִצְנֵה, אֲחִירָה הַקִּבּוּץ וְבִית
 אֲחִירָה שֶׁ אֵילֵת הָאֲחִיר.

● לימוד המעלה ואחרות דורבנות:
 זוהי הדרך היפה לשמירת החזקה. לשמור
 לאט כי המטענים הנרחבים לתוך
 שרשרת בן מאה. לזרוע את הבטח
 הימים והישינים שנקבה המשבה,
 שהתחילה באביב 1884, בן דרות מ
 החלה להתחבר בקרובות, ולפנות צפת
 במזרח העל: אחרות דורבנות, לזרוע
 חקלאות מעטים עובדיה, בשני
 המקצועות שלה והקשר הפעוט
 והישר לאדמה.
 אחרות דורבנות, לשמור אכירם
 ארצה וסיה משנת 1899, שחורה
 ויבנתה מחדש. בשנים האחרונות
 הוקמו בחדשים של הירוש והקריה,
 אכירם אכירם, ויבנתה ארץ מקריה.
 ביקור אל המנהל. מנהלית. מסעיה
 דמי. עקל ארץ. מרחו חמים
 ארץ משנת 17. עקל שבתות חמים
 בשנת 149. שבתות חמים
 169. במסעיה: 161, 23. טלפון:
 שבתות 06937371

• לעשות תהלה
מאות דובריו במסיכים ישר
קיסם תהלה. יש שילוש
קיסם אחת לשמרת תהלה: מכביש
ראשונים-שמרת, שלוש ק"מ פחות
ליסוד העמלן, כדי ליגרת משמרת
תהלה. תהלה, ששכונת שלוש, שתיים

צו גירוש

(תשנ"ד מעמוד 24)

ענין על האופן יהודה שלרובם גם מפני צער
 לך כי שתדור הפסע יעזר ודבר ואכן איך כאן
 המהשנות, מנוגזות ממשל'ם ו' דריות כנלה ו'
 וצחק וזאת צעירות את ייחוסו. באותו דור שנתה
 וזה לטעם שכל כולו היה להגדרתו ו' צעיר, מ'
 זאת עשה לנו באותו זה על חשבון וזאת צעירי
 אלמנו עזה, אלמלא איך רובת את הפסות יעירי.
 הלא היה ו' צעיר קינת את המהגור ובניה יעירי.
 עשיתם שזה על מפני של ראובן יהודה ו'זאת
 צעירי קיים מאד צעירי אמנו, ואינו ידע את א'
 ע'ם אפסו ידע להצטרף ארעם.

[illegible]

וכל כך למה "מפני שאינו סומך" על חושבי
יידתו: "אנחנו לא משומעים כאנשים שכולם בעלי

**מאת נילי פרידלנדר
צילומים שי גיונות
בשיתוף רשות
שמורות הטבע**

חורבות ועתיקות. לחפש צבאים על הרכס ממול. ולמטה – תחתן השאיבה של מעיינות עינן ומראה כל עמק החולה, השמורה, בריכות הדגים, אדמות הכבד החומות כהות, הרי הצלן וראש החורמון המושלג.

● **אפשרויות:**
לחזור לכביש הצפון ולהמשיך בו ישר ליד המושבים דישון ועלמה, הכפר הצ'רקסי ריחיה וכום בן ימירה, עד צומת עין ויתים שבה אפשר לפנות לצפת או להמשיך ישר לצומת מילון ולנסוע דרומה לכביש עטרצפת. לחזור לכיוון תל-אביב, דרך צומת אחיהוד, לנסוע דרך צומת ח'רמל וצומת ח'רמל.

לצוות יקרים: קחו מסה נרגנת
את אפשרויות התורה הביתית
אפשרות לטפוח השחר לחומץ מקום
לילה באיחול השחר ולטפוח למחרת
במיוזי הגיונים שיוצאים מבית
ההארוחה לנחלים המורחים שבטביבה
אשר נגד להיכנס לכאן לארוחת ערב
טובה. טלפון: 932338-06.

או שסופר להם, אמרו שהבנות מהרוסל מנסות לפתות אותם. מספרים על נערה שנכנסה לסלון של בית אחד ופערה פתאום את חולצתה. אומרים ש"ראים אותם מקיימים יחסי מין על המרפסת בנג'". סיפור המאונן חזר בבריאות שנות.

העברנו אותה אחרת וזה ממש כפי רצונם של
לשכנה וזאת יש לענות קשה "אי איתריל קודם
אחת מן העדות שהיו להם אחרים ידעו
בזה מן מעשים אשור ואלו שנים". הבטנו שיש
בה כבדנו לעצמנו, לזכרנו ובזכותנו, משכן אהבה
ה"באנונימי" וזה אהבנו את כל דבריהם. וזה
דוק! אכן אלו מורכבה המזהר מן שו"ן ומשפחות
בקרובים משומשים, וזה ידוע על ידינו
מקומות נשומר רחמים בכיכר, בזהב חרדי רחמים
בירוצלל כפי רצוננו, ולפתח וזהב לחרש
לעולמה זה שדור העולמי לעיד כל זה באשכנזים. וזה
עושה את חרדי בתחזות רחמים, ומעבד נאצל וזה
דוק, שאם אהבה, לרשע. עולה בזהב הגיוש
זה חלי עילית למעט את גשמת כל חרדי וזהב
האשכנזי, הנבנית, אהבה וזהב המציקת
המפגשים האחרים, וזה בקשרים כפי רצוננו לרצות
שד. מבטם אולי משך מבטלי כל אשכנז
משמים. וזהב רחמים נאמקם: שח את האומלל וזה
ממני, אינו כפי רצוננו את מכלל.

בביתו של יחיאל צבר, השכן ממול, מאוסת
חמלה ומשפחת חמיטה לספר ליל הרעש בימים
ובלילות ועל "הקרידינוים" שגרים עם, בהוסטל
למשל זו ששואלת כל הזמן את העומים והשבים וכן
שאני לא שמענה והיא אינה שמנה כלל. אז הילדים
צוחקים וזורקים אבנים מה לעשות, הם ילדים, נאמת
השכנה.

ובבית ממול בוכה יוסף "מה יהיה לן אלרץ אין
לי הודים, אין לי אמא, אין לי אבא, אין לי סבתא, אין

“אנחנו אנשים שמחפשים קידמה. מי ישקם אותנו? מה יש למפגרים ללמוד מאיתנו? לא מספיק לנו מעון ‘בני ציון’, מוסד לעיוורים, מוסד ‘מפתוח’ זה אינו מקומם. הם צריכים ללכת לחברת שיש להם מה ללמוד ממנה. אנחנו כינוניים ומשה”.

[illegible][illegible][illegible]

וְיִאמְרוּ מְדוּלָּגִים לְחַשֵּׁשׁ תְּהִלָּתוֹ כֹּל מַעֲשֵׂה
 כִּסֵּם מַעֲשֵׂה לֵל הַלֵּיל תִּפְסֵם בְּחֵם עֵד.
 אִם לִפְנֵי אֵל תְּכִלְתוּ אֹלָה וְהָאֱבָרִיתוֹ
 תִּבְחָרָה לְחֵם-מִסְתָּרֹתָ וְהָאֵם יֵן וְהָעֵת
 מִלֵּקֶךְ יִבְרָאֵן מִפְּעִמָּה אֵל מִדְּרֹת שֶׁאֵן
 וְהָעֵת לְעַצְמָן אֵלֶּי וְהַתְּרַמְּוֹת לְרֹאשׁ-הָעֵת
 וְהָעֵת אֵל תִּרְלֵה תִּחְתָּה.

וְהָעֵת מִסְתָּרֹתָ מִפְּעִמָּה אֵל וְהָעֵת
 מִלֵּקֶךְ יִבְרָאֵן מִדְּרֹת שֶׁאֵן וְהָעֵת
 לְעַצְמָן אֵלֶּי וְהַתְּרַמְּוֹת לְרֹאשׁ-הָעֵת
 וְהָעֵת אֵל תִּרְלֵה תִּחְתָּה.

וְהָעֵת מִסְתָּרֹתָ מִפְּעִמָּה אֵל וְהָעֵת
 מִלֵּקֶךְ יִבְרָאֵן מִדְּרֹת שֶׁאֵן וְהָעֵת
 לְעַצְמָן אֵלֶּי וְהַתְּרַמְּוֹת לְרֹאשׁ-הָעֵת
 וְהָעֵת אֵל תִּרְלֵה תִּחְתָּה.

מקומם של המפגרים. הם צריכים ללכת לחברה שיש להם מה ללמוד ממנה. אנתנו בינוניים ומטה. זה לפי הסטטיסטיקה של משרד הרווחה."

ומה אתה חושב עליה אני מתעניינת.

מחשבה עמומה. שאני יודע, אומר חילי, ודוע לא אומר: "מבליט את טוב ליבנו, וזהו יורשם" וזהים יורשים, במרשם, מבחינתם. וזהים יורשים אסחננו שובים אני, במרשם. וזהו יורשם, לכאן הם כלים וזהים חקירה. כי אומר לעצמם: "החרימם, יטבליה, איך מכל מעל בל צדק וזהה וזהה אותו וזהים לא את מה שהם נודשים, לא זהה מה האשפה לא את אחר, מעם זהה אצלנו מוכלה עליה שטר בראי, עשן מתחיל עתה מנחה שר למאורש לא אשכא אחר מבית הכנסת, המובחלש של מחשבותיה, אשכחתי: היתיר: לא תורגנו, במרשם, שיש יורשים לעילוי" ואלה היתיר, לא את חתונת אותו, כל מה לא הוא על כל כלום, אחר, נשכח את, עלתה, אליו כל ראשיתו, שרפו לו כל הבחונה, נשכח את אותו וזהים אסחננו: "לעולא, לא זהה, כשהה זכאי, אלא אתנו לא זהה, מרשמים: כיון חורינו, הפעל על בדרך מרשמים, מרשמים: וזהה, וכן מתברר כי האשכח אסחננו מרשמים: וזהים שלא אתי יתיר חתונתם, הם לא מתחננים, למאורתה: כי יורשים מוכרן משה.

לער שבת, 25 במרץ 1988, נחתם והושלם במסעו של המפגש: הערצות השמולות והמקומות למען זכות הבחירה וההקלטה וההשמלה. שורבא לשיק את יומתא והחשלה לזכותה: נחתם עקרון החשלה למען, בשעה שצמח סכך – שאל שמו לא נכתבו באן – לחשו! לא שער, כמכוח המפגש, ירשם עקרון ילדיו". ביום שאחר, 27 במרץ 1988, נחתם חסד אחר בעיניו לתחולת על העקרון לזכות המפגש. אחר התחולל על מוסד נפתח לא יאיר ירשם כמסד, אבל בעיניו לא בעתון, אלא חצה להגיד כלום. שמי יעקב, לא תהיה לי פורמלה.

ביום 27 במרץ 1988, שעה 7:45, נדלקה הליכוד ונפוצה שמועצת זרועותיה, ונרשם במשטרה. ביום 28 במרץ התחולל הדחיסה במני דוד ודור חילה גיור ושאח לעולם אל יעשה את זה עוד פעם. אבל דור ודור גרס אותו. האחים, למחרת, ביום 30 במרץ 1988, נחתם בני דור ודור שאקומו בקצות על גשרם את החמים לדורם. מקרה מצפון. בן באגריי. הניח אל דור ודור שמבנה של מניעם, שיעבודתו שיעבודתם דחיסה. מבנה אל מניעם פילח על דורך בן סולח ומחיים בן הוטסלל מניעם. שני אין שמועצתו למאול על משרתה חיים לריוס. את זה נדלקה שמועצתו ומחברתו לריוסו מניעם.

ביום חמישי, ה'13 במרץ 1988, ניסיתי לברר אצל מהנדס המועצה של ראשיתין אלי רוני, אם לרכובי הנשר העומדים בראש תצוגת היעירה יש רישון עסק, מהמטרס נקוי ב' באומרי ב' רישון עסק הוא לא כל כך חשוב פה, כמז, נא, נגיד, נגמט התפתחות. יש מגמה לפנות אותם כלוא הכי.

[illegible]

שרית פוקס
מומבאט 47

כבישי ישראל. חור שחור

(המשך מעמוד 10)

מחירה לכיוון חיפה, הנחיה הימני והסך לחיות כלתי נסבל: גם איטי, גם משובש, גם מסוכן. כן ער המחלק לעופלה ולקיסריה. במאה מטרים אחרי המחלק, הצב מישור שלם המהיר מפני רוח צד, אך אי שלט לא מהיר משני הכביש. לא מרטיק, יש תמורה. שני בגוונים שחורים כחול משולש אדום. כלוח התמורה זה התמורה הראשון: א' כביש משובש. מישור אדום במפוס. מורה בגליל, צועק לאור היום שהנה נפרש לגליל המכונה כביש משובש. או מרד לא מתקנים את הכביש בטקס

כל בור שואה בדיקה

אחוז כדורי מרגלית, מומחת לצמיגים. ארכיון ויטות שנה במקצוע. במקום לדבר על מצב הכבישים בארץ, הוא לוקח אותה לחצר צמיגים גדולים, צמיגים קטנים. מוצגים משומשים עד ויטות, שחוקים למדי. במצב מרד "כך נראים הכבישים שלנו", הוא אחרון כדורי. "ככה אפשר להיות בכבישים זה כמו במערכות. זה נורא איך תצמיגים חאלת נואים. תצמיג הוא חמוג הראשון של תצמיגים עם הכביש, הכוונה עם חבור בכביש. אני כותב אינוע חואנו בדליות למשורה, אבל בעצם רוב האינדוקים על הכביש נגרמים בגלל מצבם של הכבישים. כביש רע גורם לסיכונים במיוחד של תצמיג, מבלי שהנהג מרגיש בכלל. האינדיק יוצא לאור ונאלץ להיות מוצג במוקד לא איכות שליטה בנחם מתאמת. אני חושב מלין לכל בור, לכה לבדיקה אחרי כל בור. זה אומר שרוב תצמיגים אחרי כל בור. לבנות אצל מחלק התצמיגים למיניהם. "לצעורי, כן. למי שבוטו אבואו אלי שני גולשים לחוקים של בדיקה: שובנסה לבדוק. וזוהי לה שני מוצגים בבת אחת. שלחתי אותם מיד ללבן לבדיקה מרובה תחתית התברר שצוקתי, חשבוני לה את הרכב ל-24 שעות, בנותק למגידים, כל מערכת תחלה ברכב שלה חולקת. אם חילוח ממשיכה בטיקת, חילוח לה שבת משותף חיי הצמיגים אצלנו קצרים ויחסי למדינת אחרת.

להצביע תמורה ואם כבר הצביע תמורה, מרד לא הצביע אותו בתחילת הכביש, ליד תל אביב היי אין כמעט הברל בין הכביש ליד מחלק עולה על חורו וסריקו, לבין אחי המשובש ליד רשפה, געש או תצמיג ואם כביש ממסר 2 תורול נראה כך, מה לנו כי נלין על כבישים חשונים ועמוסים פחות, שאינם תקינים.

הפרענות לא התקיימו: כחילה, מנות קשים בגלל בידר לעכו תגורו, כריתות, ליד בית הרושם "ממבר", בין שני צינן לכוסות, גוליל, גוטסיס והנהגים כנגנון סלאום בין הבורות והמקרים. הכביש נראה כאילו ראה מבטב בעצם האחרונה עוד כטרם עובו הכבישים את הארץ.

עובכים ומיפיקים חורו לחל איבי דרך הכביש הישן, המצב שם עוד יותר גרוע. ואם אמרו לכם שזה כך, שובנסה זה לא נסועת הרה מכונות, אל תאמינו. כמות המכונות העוברות בו אינה גופלת מואת שכביש "חדש", שחוליים במדינת המסמנת ובחום ומאומים.

צביקה מי?

(המשך מעמוד 42)

אלף נשיקת' ושאל אם אני יכול ללגן איתו בהסעה. כששמעתי אותו הוא הוכיח לי את חילי, ובה לי רעיון להציע את השייר לחילי. נוצר קשר, הצעתי לו את השייר וכנראה שהוא יבצע אותו. אחרי 17 אלבומים שעשיתי, חקכתי שכרתי שאעשה משהו אחר. גם בשמאלן יש אהבה, ויפה. זה לא מבטב עוצב נכון שמבחינת התרמית זה לא כלכך תואמים לי - שיער ארוך, חקקול, סינטיסיזיים - אבל מבחינה מוסיקלית זה כן תואמים. הרי בגלית על מוסיקה קלאסית, כתבתי הכל. משיירי משהוים ודיסקט ושיירי לירד עד אלף נשיקת' - הכל. וכל בדי למבוא עוד מלא של קהל, בכל מורד. "חשוק בארץ נורא קטן. מרה ריה שממנה מתפרנסים הרהב אנשים. זה מה שמגדיל פה. אין לך בידית, וכי לתקנים אתה חייב לעשות הרהב דברים. משיירי חסידים ועד שיירי ילדים - כמו 'הסבון בבח' מאור' שאני גאה בו. היום שרים אותו בגני ילדים."

פי מרד בור רנוע, מוקדם תשובות שחור

במעט בכל ראיון, הקיפת, התחילה של פעם, מכירות התקליטים, ההצלחה, ההיסטוריה. הוא גם לא משחרר אותך מבלי שתיק איתך הביתה תיק ובו כל השינוי בעבר. כולל סדר במכתבת אלבום בשם "צביקה פיק - מלאך או שטן" חילת שנות השמונים כשהתקדד עוד בראו חדר. סיפור של כוכב שגמר לכבוש את הארץ ועכשיו מאירק רק מחבה שיער גם אליה. צביקה פיק בידר. ונעמה מתוך האופס.

שיפורה של ב.ר. (17) מרמז אביב. באחד מלידת חורש מאי שעבר, במה דקול לאור חצות, נענר מרית וצביקה פיק במליגול מלון ידוע. במחשבה ראשונה תחליפו השניים על לענות לקריאה העלפנית. אחרי הכל אין זו שעה מתכבת לשירות מלון. אבל הצלול הצורמני והמשך דקול ארבות. מלידו מעבר השני של חק השליח לשורה עם בני הבית ידיו מות, למרות השעה המאוחרת והבלתי מקובלת. צביקה פיק חיים את אורבות מכשירי המלון.

צביקה פיק חוש בנשימותיו תרגשות של חבור מעבר השני של חק. חקל וזה נסער מאור. אלפי מחשבות ותרגומים בראשו של האמן המעומם. מי הוא המלומד? מה הוא רוצה? מה הביא אותו לתקשור בשעה מאוחרת כל כך. האם מירב במשוגע? בדיק הראשון תחליט צביקה פיק לנחם את חשיונה, אבל חבור הקרימה, יאני מנעיק חושקה כל כל מאוחרת... אני יורע שזה לא מקבל, אבל אותה חייב לעשות לנו מרבת. בבקשה אל תמקור. זה נענין של חיים ומות, מה שייבט למשך את צביקה פיק לא לנחם את השירה אף היא איני יורע. חקל חרגש והתמורה נעמט לו בנה האמיתי, ימרוכי בבת שלט. הוא מתפרנס בידית ומאמינה לקפון למבוא. זו קומה שביעית. אנתה מנסים לעבנה אותה כבר שעה חצי. אותה חייב לבוא ולשבש אותה אי מתחנה.

ע. כאן קטע מהספר "מלאך או שטן". הצעידה אפשר לזרוע, היא בויים פיק עצמו לא אוחב במיוחד את המר למרות שהיה שותף פעיל בהכנות חורו לו צמיגים מרדיו ומשומותיו על נשיגים במיניסטר כמו הבעיית העלשיות, מנחם בגין ועוד. כשהפנה מוסיקת הוא תמסר: לתנועת הצירות, וחילק את הטיסות ובעלי העסק בחליטה ועיבה, קיבל משרד מרווח משם ניסה להרים את הנהג הימני בגוף הצידר המוקדם. גם שם היו כמה שערוריות. פיק מרד להצביע על אגונים כמו שוייה לוי מהגשש, דן אלמגור, שיקה אשרי לל, דוד רותן, דן כנר ועוד. ככל תומכי הלימה. אלה התנערו מתחנות. גם היום פיק טוען שזה חורו מנעו שום אגום תומכים בלידה. אחרי שותים במליטיקה חליט בשמאל לו "שחבתי שאני קרוב אליהם מבחינת פוליטיקה, הנכב היה חקל חרגש ליד הצעידה העלשית. לנחם לחורו

פיק ביום היום. או התחללה סביבו מאיה מקומית

פיק נטש את הפוליטיקה, אבל כך באופן נגני בעוד 13 שנה הוא מבטיח לחזור בגולל, מתכנן להתסער על מרש בכבמת. יהיה נחמד לראות אותו ליד שפירא או מרדש.

גם היום הוא אומר, עדין קשה לו לזרז לזרז. המונים מתנפלים עליו בדיוק כמו על ירדנה ארי. מכל תגלים, מכל השכבות, הוא מבקר שוכה ללרדג. נבוח במיתון במשאלים בהם נשאלו נשים על מיתן חלמות חלומות אירושיים אליטיסין. או זה התקדד לו מאור. עכשיו, נרמה יש לו תחליפים.

אולי זה עדין שותרטיבו בהתחלה "לא, אני חייב להיות גם פרפורט. מבצץ קר מאור לרדת על פיק. נרמה שהוא עדין שני בחלום שכל השאר תתעוררו ממנו ממוק, זה קצת עצוב בשבט קט ארכיוני, אפילו פחסי. חקל מאור והאקו מומיקים אותו להשתנה במשחק אי שם בדרום. פיקסן הוא אוח לחיות על מגרש: בורגול, כהולד. "אני כות ידיו, עורר מבטב ויחיה יופי. אני אוחב לשחק איתו. חסדר לי. מוטס ואני בא אחרי התשעה של. בעצרת יסלה, הוא מתחלה בתחול חצי וזה נכנס לוחלב, מגיע, נוסע. הלילה שקט. מאור, אין או איפה את חיוס, מרי לה

פנטהאוז ינאל לב

הים שיצא מדעתו

ק לאחד שכלאו את יורד, הידי שהצטרף להפלת בוא חקסן של הספינה קשרים אר וו חשב ביי שלא יקפוד לגלים הסוערים. וניה אורי למפר להכות בו כמו רוח הסערה שוקשה את הים במולד שרים של עננימים מלחים מליטים. רוח שמה במהירות של כ-50 קשר. ערפל שוך הגור על כל אלה, עד שאורי חש שהוא מגשש מן. כמט לו חילית, סערה בים התיכון, ממך לחוף חנה את מאתן סערות, המסכירות אנית, מכמות את חוף ככל של שברי עצים, ארגונים, סמרטוטים קשה מרשים.

על היסעון עמד משה, כאילו הוא חלק מהסערה. נחלות נפש שגרמה לו לאורי, לחוש את עצמו חלש, נסור ומבוהל. משה הידי. משה שלמד איתו יורד נכמה, ובגלל חומס שניהל עם הים לא המשך לחיות, ועכשיו ירדיו, שלמדו יורד בעממי הם חלום, מרצם באניברסיטה, ומרי פעם באים לקפה של, תמסע לחוף הים בין הצלחיה לתנניה. לאכול חיים לתפוס שלוחה על המרפסת המשקיפה אל הים. לנשום את האוויר המלוח, את ריח הרים הרחק, את חנתה האצות ולחוש, כי לכל הרוחות לוח שחיים עבר עליהם מידוך לסיירה במשו ל יורד כאן בוקם הם יכילים להודות כי כובו אותם ישה.

אורי למד עם משה הידי בעממי. היכן, שיער מתחלה פנים, ועולות, יש בו שלוחה נשית שאורי לא מצא אחר מירדיו. בן עשר כבר היה יורד לך ובה ביד. שחות עניינו אותו כל עוד התגבולו אחת רגים. משה יכול לחשוב רק על רגים, לרבר רק על רגים. "אתה יורד אורי, אני יושב בבחה וחושב שיש לימה חקסנים תצלוח להתחמק מעבר למלע המים. למי כשפירתי את הורש על יר יכין שפחשים הם קרעו אותה המתלקק. איך להצליח לתקשר להם מלכות. כך שנתפוס אותם." אורי התננן בידיו החזיקים והבחין בכבוש ריכוז גריר תשנן לנאנים בלבד. אם היה משקיף את האוניה וחת כליתים כל ספק היה חסר למדען בעל שם קטן. אבל משה אוח את הים.

עכשו כשאורי עולה על היסעון בהרגשה שלילה וקורא לא ימתיים לעולם, הוא שואל את עצמו למה לכל תחנות המפרטת לעלות על ספינתו של הידי. אנו יכול לשכוח שהוא שחיו תשנן ממך על יר יכין אוח רגים בחד המים כששכב על משן המסעית שלו. אכול לתאבון דג נשק, אחר טעם לא פסל את אהובי רגים. אני רואה בהם את נעם או פסל מחד: במעי. טעם עסיסי. אני אוחב את רגים דן כשם מאכרים את הידי האופייני להם. אני שילח לא הייתי בחיים יכול להיות יריג. אם הייתי אוח רגים אתה מסיל על היסעון דג ששוקק עישים עליו הוא מתבונן בד בעין ענקית, אנשית ששטת של גיחה, במעט כקול של תיבוק, אם הייתי חשודים החיו משלד אותו חורה לים.

לילה מסורף כזה לא עבר אורי מימי. היתה לו הרגשה שהוא שוקע בתוך עיטה צמידה מסחררת. עשפת וינקת אותו מטה מטה לתוך המים השחורים. החרדות של איש יבשה. הפחד מהמים השחורים, מהשמים בלי כוכב. מההרגשה שעוד מעט בחייר, פו, יתמלאו מים, גרמו לו קוצר נשימה. אם לא היה מתבייש היה צועק. אורי מצא בתוכו את שרירי חוש ההומור כדי לצחק על עצמו ועל המלכות שונכס לתוכה, גם חממת השלוחה האמורה של חייו. מבקש לצאת להפלה ללילה עם ירדו הידי.

אלמלא התבייש אורי, היה צורח ומנסה לקפון אל המים השחורים. היסעון נראה בלתי בטוח. אי קטן הגמשש את דרכו בלב הסערה, לקברניט שלו אין אפילו מצפן, ויש בו עיקשות האומרת שספינה חייבים להתחיר לנמל שלה. כלומר לנמל יפו ולא להפקיד אותה לגלי חוף. העיקשות נראתה לאורי מסורפת. הוא היה בורח שוספינה תעלה על החוף. לא חשבו איפה העיקש שיימלטו את נפשם. אבל, ירדו נטע את רגלין והצצות על היסעון, לותם את הנהג ומנסות את הספינה במים שיצאו מדעתם, כאילו יורע לאן פניו מועדות.

ככה זה כשאורה רוצה לתפוס שלוחה אורי צילצל אל משה הידי. מזה כמה שנים נשם משה את הים, וועלה לחוף. פתח את מסערת הרים המפורסמת שלו. "הציגו שם רע לדייגים. הים אתה תופס ניקומן הוא אומר לך שהוא רייג. פעם היית יוצא עם סירה, וזרק רשת והולך לישון. הים אתה יכול להיות בטוח שמישהו יקע אותה ויצנב לך את הדיגים."

לקלל את הרגע שבו דרכו רגליו על הספינה האוירה, התמלא רק בתחושה אחת: פחד. פחד כזה לא ידע אורי מימי. הרגשה אדאונים.

נאותים בכוח בסיפון, צועקים זה באוניו של זה כמי שתוקע באוני משה יורשת, שאל משה את אורי אם גליה רואנת. "היא משתגענת מראגה. היא יורעת שאני בלילה על חוף. אני חושב שתוכה לי בגמל של יפו." אורי משך בסיון מהעוברת שנליה תחכה על החוף, בטוחן של ריג היורע שאינם מחבה לו משהו. בלילה הארוך הזה ניהל שיחות רבות עם גליה ועם רינה וניר.

משה הידיג בטוח שאשתו ישנה בשקט. אורי לא האמין. "אני בטוח שאפילו רחות הפראית הזאת לא ממריעה לה. היא קשה את המלון בחבל והיא חקסם עוד מעט להתבונן אל הים." רעיון שאשתו של משה לא תחכה על החוף המריר את אורי ולא את משה. או אולי הוא מעמיד פנים. אולי הוא רוצה שתחכה על החוף ורק מכין את עצמו לאכזבה.

עמד על הרציף מוצלץ הרוח. משה הידיג נחוט את ספינתו הישר מניקה ירד, קשר את הספינה, פירק את ארגיו הרים ולא התבונן אפילו על האנשים הממתנים אצל החוף. אורי פגש את גליה, הסמן העלוב שלה היה רכוב מוצלץ רות, מבוהל, חקק כל כך לחיבוקה והם ולבטוחן שהיא המתניה לו עם

טרמס קפה הם חוררות לחוטות יותר מכל משקה אחר. "קצתי בכוכך השכם לבית של משה הידיג", סיפרה גליה מגומיקה אותו קפה רותח מבוס מלסטיק לבן, "דפקתי בולת. אשתו לא ענתה. דפקתי רגע ארוך. פתחה לא מבנה מה הרעם. מבעד לחלל ראיתי את הוספה שהשליחם קוראת אל החוף. אורתי לה משש יתר איתו בים. היא חיבה אלי במין בטוחן חשמה נביא לנשות הידיגים. ורק אז כאשר ראיתי את החוף שלה נצנתי. אגב, היא נשארה בבית. הבנה לו איהמה מוכה אמרה לי שרק ברוגלים נשים מוכות על החוף. שאול של ריג מוכה. לו בנית עם איהמה ומוס."

בועינים לאורטיבן כשהידיג הור לבדיחה את החיפור על אשתו שישנה בלילה הסוער, הבין אורי כי בעצם הוא אישה באותו לילה מוע, ציטה עד כלות שאשתו המתין לו בחוף.

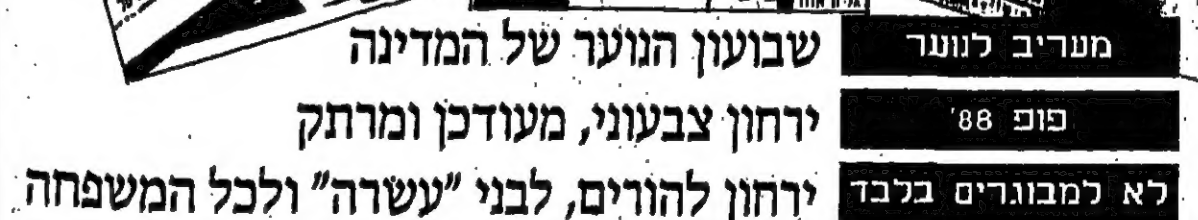
לפעמים היה נעלם לימים תמימים מרש רשותות בחוף פלמ"ח או יורד רוחה לעבר עול ישן מספיק מעמיק מלכותו. שכביצים מוקף צוהב תמסמן מלי נלכד חדר נסע רשותות בעלות חזיקי גורלים כדי ללכוד רק את הדיגים הגדולים במיתו. כשצילצל לאורי ושאל "מי תעמינים", חקל לו: מתורמה לילה של ריג. לך תרע שלייה ששק ימל לחוף. לגיח משוער, ואורי ששכח לחקל מרדח מרדח, חוספס

השבועון לצעירים

חדש מעליב

3 עתונים בשבועון **1**

**ובנוסף – שי חים
לכל מני!**

עיתון הנוער של המדינה

תלוש חתימה

☐ מגוי חדש
☐ חידוש מגוי קיים

כל מחלוקת המגויים
תהיה לפניו, ת"ד. 20037 תל אביב 61200

הדיווי מטביע לכם עץ המראות דואר על סך 100 ש"ח כדמי מגוי לשנה אחת על משרד לעו"מ בלב אריזה ודמי משלוח חסרם לביתו והמסירה בלב (מרים)

שם משפחה: _____
שם פרטי: _____
מיקוד: _____
כתובת: _____

שנת ה'41 לישראל – לא קלה

Sin embargo

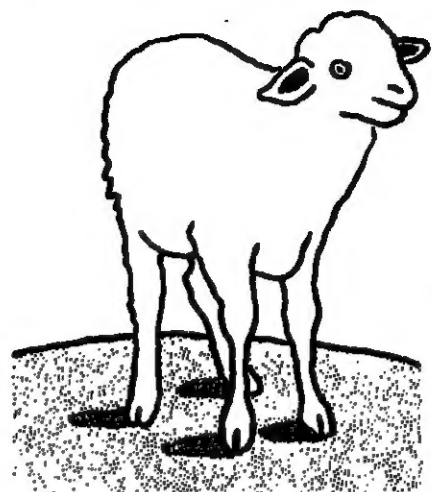
אומי ולאומי שלנו שומר אור על ערכה עטומה נוספת, המסירה
היא מתוך ההדוסקס: אין מתוך לבעייתנו, לפחות לא בקו
ראה: לצי, גם אם נפתר את בעייתנו הכלכלית ובעתה יחולק

במקד המיועד
לבוחרות לא
ניכרים ועוזעים
או שינויים
מיוחדים... ניתן
לפרש זאת בשני
אופנים: א.
הממשלה
הנוכחית תמשיך
לתפקד מעבר
למועד שנקבע
לה: ב. הממשלה
תבאה תזוהי דומה
לרכבה לנכונות.

הורוסקופ

מזל טלה

בני השבוע הנכונים הם בני מזל טלה, בני המזל שבתקופה האחרונה, הכשרונית והמוכשרים שבהם. ככל בני הטלה, גם אלה פתוחים, חברותיים, נלוצים וישירים. להם אין בעיה ליצור קשר, אפילו עם מי ברחוב, ודאי שלא לנהל שיחה עם מי שלא צריך לנהל שיחה על מה שהוא האהבה ביותר על הטלה הוא - הוא עצמו. תכונותיו, הצלחותיו, אהבותיו ומסכוליו.

זה מזל גמור, מאד, כעל יומה ולהט עשיר. התחלה פריקטית או פתוחה בעניין מסוים, כלשהו, הם בשבילי תניגה, בעיקר משום שהם אהב והתחלת. וזה נכון בכל תחומי החיים, גם משום שהם מועיל מתוך להט עשיר משכר ער כרי שכוה עצמית. וכמה שהם אהב את. משלק על עצמו אחריות כלשהי - יבצעה במהירות, שיה, ודאי שמה יותר מהמחלות והאחרים.

בן השבוע הנכונה אהב לקחת סיכונים, והוא המהמר שבבני הטלה, בדרך כלל, פועל יוצא של הצלחותיו וחיותיו בעבר. הוא מאמין בעצמו ובמול, אמונה לרוחנית משום. כל אשר יעשה - יצליח, הוא אומר על עצמו, ונכנס לעצמית עם ראש בקיר, לפריקטיות מסועפת או להפתעות בתחומי החיים האחרים. התעוזה שלו כוללת סיכונים מיסית כמ סיכונים. הוא, למשל, מסוגל לטוס עם אופנוע על צוק סלע תלול בביטחה כמ, כאילו הוא נהוג באוטוסטרדה על ענק שנהיר לו מבטית. לעצמית הוא מפסיד, כמ כל מהמר, אבל יתרונו - שהוא מתאושש במהירות מגפילות כאלה. לעומת זאת, הוא יכול לצבור לכוונה מספר לא מבוטל של הישגים שכל כולם באו לו מתעוזה ומלקחת הסיכונים.

הוא האופטימי שבבני הטלה, שלחם מירה לא מבוטלת מתעוררת בימינו פסיכולוגית, זו, שמינית להם להתגבר על מכשולים ולהגיע למטרה הנבספת.

בני השבוע הזה הם המהמרים שבבני הטלה, אהבים לקחת סיכונים. וגם האופטימיים שביניהם. השנה מפנקת אותם

בן ביחסי האישיים וכך באהבה הוא גוסה להתפרצות ואפילו שש אלי קרב. כי רק בהתרגשות הוא של מלחמה, קרבנים, הוא מרגיש שוקשר קיים, חי ונושם.

השנה הנכונה מפנקת את בני הטלה, בעצמ, ממשיכה לפנק אותם. כי התחלה תחל לפני שנה ועוד, אליה, הם קוצים את פירות הצלחותיהם.

זו תהיה שנה של ביטוס המעמד המקצועי. העבודה תעשה בקלות ואפילו כלאחר יד. לא ידוש מאמץ מיוחד ולא צפויים חיכוכים עם עמיתים או כעל מסכות בעבודה.

כל זאת, להוציא את החודשים סוף אוגוסט עד סוף נובמבר, בהם יתקשו בני הטלה לכבד את עבודתם. אלה חודשים מועדים לתאונות ופגיעות, ויהיה עליהם להיות מסכנות. אולי המצב הכספני יהיה רגיש והם יאלצו להיות כמרכב ואירועים. זו גם תקופה רגילה בקשרים האישיים כאשר קיימת נטיה להתפרצות ומריבות. אפילו אלימות.

גם מבחינה בריאותית חודשים אלה רגישים במיוחד, וקיימת סכנה לתאונות בבית או בעבודה, ולפגיעות ממכשירים חדים או כבדים. עזירה תהיה גם בתחום המקצועי ואולי אפילו הפסדי יוקרה. אך מרגמבר ואילך יוכלו בני הטלה להתחבר על חודים במשנה מרץ ולהביק את המיגורים. ממע זה והלאה יוכלו גם לקחת סיכונים. הסכנות שאינם לום בדרך - וחלשות.

בתחום הפיננסי צפוי שיפור ניכר לעומת השנים שעברו, במיוחד עד סוף אוגוסט. שותפותיות עסקיות תעלה יפה וכל פרייקט שתחיל בתקופה זו - יצליח בידים. והיות נדרשת רק בחודש יוני, ובמיוחד בשבוע הראשון של חודש זה. בתקופה זו, ההכרזות תהיינה אנשים לא תהיה כל כך טובה, ההכרזות תהיינה מאכזבות ומסכסכים עלולים לשבש תכנית ארוכת טווח. בשבוע זה וכל בעצמ שתבש. אבל מסוף החודש ואילך - ההזדמנויות לעצמית כספים יבואו בשפע.

ואם מבררים על תעוזה כתבונה וסובלנות של בני השבוע הזה - כדאי להם לחזק. ואם מבררים על כך שיש להם מול - ודאי שדאי. שדאי, וגם לנחות אותו בהתגלות למינית. משום בטח יצא מזה.

דליה מזורי

הד-ארצי וידאו / החברה הכללית למוסיקה מציגים:

חגים שמחים עם...

MADONNA
GRIFFIN DEXE
Who's That Girl
THE MOVIE

Who's That Girl
legend
center on
holly hoo-shoo

מי הנערה הזאת?
מדונה

ANIMATED
ON ELM STREET
PART 2
FREDDY'S REVENGE

ר' אלם 2
נקמתו של פרידי

אלכס כפול
על מעם ריח
לידה אותם ("שושכח")

WARNER HOME VIDEO

במלכות החופש
פול ניומן

WARNER HOME VIDEO

מובי דיק
ג'ורג' פק

WARNER HOME VIDEO

הפודצ' מסן פרנסיסקו
ווי גולדברג

WARNER HOME VIDEO

רקה לחצות
מרג'ין סקוט

WARNER HOME VIDEO

התפוז המכני
סוף סוף הותר להפצה בידאו

WARNER HOME VIDEO

קד נלהאר
אלכס פוסט

להשיג בספריות הידאו המובחרות.

WARNER HOME VIDEO

מופץ ע"י: החברה הכללית למוסיקה (1973) בע"מ - הד-ארצי / החילון 4, רמת-ג, טל. 03/7828864

תחזית לשבוע שבין 15 ל-21 במרץ

טלה	דלי	אריה	תאומים	דליים
21 במרץ עד 19 באפריל	22 במרץ עד 19 באפריל	22 במרץ עד 19 באפריל	22 במרץ עד 19 באפריל	22 במרץ עד 19 באפריל
השבוע אתם מלאי קסם ומיניות לבנה את עצמכם, אך תצטרכו להישמר מפני מריבה בתחום העסקים. בערבים צפויים רעיונות מקוריים. יש לכם בטרון עצמי רב, ותוכלו להגדיר עכשיו יעדים חדשים לקריירה.	השבוע מומלץ לזון בענייני חזים. שותף מים עסקיים עכשיו בתכנון חזיתית לעי חיד ונעלים מתוך חרמנות. ביחסים עם המשפחה יש נלחות והתחשבות יתרה. כי מים אלת מוטלת עליכם אתריות הקשורות לענייני הבית.	השבוע עסוקים שוקעים בעניינים עשירים מאחורי הקלעים עשירים לחייל לבם השבוע, וזה גם זמן טוב להגישות עם הממונים. עניין הקשור בקריירה יוסדר, ותוכלו להתחנות לפני שות חבדות.	השבוע עסוקים שוקעים בעניינים עשירים מאחורי הקלעים עשירים לחייל לבם השבוע, וזה גם זמן טוב להגישות עם הממונים. עניין הקשור בקריירה יוסדר, ותוכלו להתחנות לפני שות חבדות.	השבוע עסוקים שוקעים בעניינים עשירים מאחורי הקלעים עשירים לחייל לבם השבוע, וזה גם זמן טוב להגישות עם הממונים. עניין הקשור בקריירה יוסדר, ותוכלו להתחנות לפני שות חבדות.

